

காந்தி பீஸ்ளை

பக்ஷியாமுத்தும் ரஹிலாயர்

சாற்றன் மெளனம்

மொழியாக்கக் கவிதைகள்

பக்ஞாமத்துக் கல்லூரியர்

காற்றின் மெளனம்
(மொழியாக்கக் கவிதைகள்)
©பண்ணாமத்துக் கவிராயர்
முதற்பதிப்பு : மே 1996
வெளியீடு : மலையக வெளியீட்டகம்.
57, மகிந்த பிளேஸ், கொழும்பு - 06.
முகப்பு அமைப்பு : பெசில் செபஸ்டியன்
அச்சுப்பதிப்பு : அலங்கார் ஸ்கிரின் பிரின்டிங், மாத்தளை.

Kartrin Maunam
(Translations of poems)

© Pannamathukkavirayar

First Edition : May 1996
Publishers : Hill Country Publishing House
57, Mahinda Place,
Colombo-06

Cover Designed by : Basil Sebastian
Printed at : Alankar Screen Printing
Matale.
Price : Rs. ~~80~~ = 150/-
ISBN 955-9084-03-8

பத்திரிகை

நீண்ட நாள் கனவு
நெஞ்சின் தாகம்
கிப்பொழுது நனவாகிறது.

சொல் புதிது, பொருள் புதிது, சுவை புதிது
ஜோதி மிகு நவகவிதை என்றான் மகாகவி பாரதி,
அந்த அக்கிள்க் கவிஞரின் எண்ணங்களை,
இலட்சியங்களை முன்னிடுப்பதில்
இலங்கைக் கவிஞர்கள் பின்றிகவில்லை.
அத்தகையக் கவிஞர்களில் ஒருவர்தான்
பண்ணாமத்துக்கவிராயி,
அமைதியாகத் தன் கவிதை ஆற்றலை
எவ்விதச் சலசலப்புமின்றி வெளிப்படுத்தியவர்.
கிவரை நான் இனங்கண்டு கொண்டது
நஸ்ருல் கில்லாம் கவிதைகளின்
மொழிபெயர்ப்பின் ஆளுமையில்தான்.
அதன் பின்னர் சுயசூக்கம், தழுவல், மொழிபெயர்ப்பு என
கிவரின் ஆற்றலை அறியும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

1984ம் ஆண்டு மலையக கலை இலக்கியப் பேரவையின்
ஜந்தாவது ஆண்டு விழாவின்போது மலையக இலக்கிய
முன்னோடிகள் எழுவாரில் கிவரையும் ஒருவராக
கௌரவித்துப் பெருமதம் அடைந்தோம்.
அத்துடன் ஓர் ஆதங்கம்.
கிவரின் ஆற்றலை வெளிப்படுத்தும் முழுமையான
கவிதைத் தொகுதி ஒன்று வெளிவரவேண்டும் என்பதே

மாது நீண்ட நாள் அவாவாகும்.

அடையும், காலத்தின் தேவையைக் கருதி
‘காற்றின் மெளனம்’ வருகிறது.

தூ கிவரின் மொழிபொய்ப்பு ஆற்றலை

வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டு வருகிறது.

வெளனமாகத் தன் கவீதா பணியைத் தொடரும்

கவீரும் பண்ணாமத்துக் கவிராயரின் ஒரு பக்கத்தைத்தான்
நின்தக் கொகுதியின் மூலம் அறிய முடியும்

இனி, கிவரின் சுயஞ்சிக்கங்கள் நாலுருவில் வரும்
என்ற நம்பிக்கை உண்டு.

மலையை வெளியிட்டகம் மூலம் நிந்தால்

வெளிவர வேண்டும் என்ற எண்ணம்

‘காற்றின் மெளனம்’ மூலம் பதிவாகின்றது.

காற்றின் மெளனத்தை வாழ்த்துக் கூறி வரவேற்பது
ஒவ்வொரு வாசகனதும் கடமையாகும்.

அந்தனி ஜீவா

57, மகிந்த மிளோஸ்

கொழும்பு - 6.

என்னுரை

என்னுள் ஒரு கவிஞரை இனங்கண்டு அவனை எழுத்துலகுக்கு அறிமுகஞ் செய்து வைத்த - என் மீது உயிர் நேசம் பாராட்டிய என் ஆசான் - அபூ தாலிப் அப்துல் லத்தீப் மல்லிகை, தேசாபிமானி, அஷ்டாரா முதலியவற்றில் வெளியான எனது பாலஸ்தீன மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகளை நாலுருவில் கொணர்வதற்கு ஏற்பாடுகளை மேற்கொண்டிருந்தார். அவரது மறைவால் அம்முயற்சி தடைப்பத் -

அதன்பின், அதுபோன்ற தொகுதியொன்றை வெளியிடுவதற்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒன்றிரண்டு முயற்சிகளும் இழுபறியிலாகிவிட. இப் போது, எனது பாலஸ் தீனக் கவிதைகளோடு பிற மொழியாக்கங்களுஞ்சேர்ந்து, “காற்றின் மௌனம்” என்ற இத்தொகுதி ஒருவாறு வெளிச்சத்தைக் காண்கிறது

படிக்காகத் தம்பிரான் போல நானும் சடைத்துக்கொண்ட சந்தர்ப்பங்கள் பல.

வேறு ஜோலியைக் கவனிப்போம் என மனம் சலித்த போதெல்லாம் நெருங்கிய தோழமையுடன் இத்துறைத்துப்பக்கபலமாய் நின்று இத்தொகுதியை வெளிக்கொணர்வதில் என்னுடன் பெரும் பங்கு கொண்டவர் எனது நல்ல நண்பர் மலரன்பன்.பத்திரிகைகளில் அவ்வப்போது வெளிவந்தவையும்,வெளிவராதவையுமான என து பாலஸ்தீனக்கவிதைகள், பிற மொழியாக்கங்கள் அனைத்தையுமே இத்தொகுதிக்குள் அடக்கிவிட முடியவில்லை. சிறுதொகைப்பணத்தைக்

கொண்டு கையடக்கமான ஒரு தொகுதியை வெளிக்கொண்டுவரும் பிரயாசையே இதற்குக் காரணம்.

தேர்ந்தெடுத்து இங்கு தரப்பட்டுள்ள கவிதைகளில் பொதுவான அம்சமாய்க்காணப்படும் தளை நீக்க - விடுதலை - க்குரல் இத்தொகுதிக்கு ஒரு முழுமையை வழங்குவதைக் காண்பீர்கள். எனது முதல் தொகுதியாக வெளிவரும் இம் மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகளுக்குக் கனதியான முன்னுரைக் குறிப்பொன்றினை எழுதித்தந்துள்ள யாழ்ப்பல்கலைக்கழக முதுகமிழ்ப் பேராசிரியர் பெருமதிப்பிற்குரிய கலாநிதி கார்த்திகேச சிவதம்பி அவர்களுக்கு நான் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டவன்.

இலங்கையில் மஹாகவி,நீலாவணன்,புரட்சிக்கமால், தான்தோன்றிக்கவிராயர்,அப்துல் காதர் லெப்பை,முருகையன் என நீஞும் வரிசையின் தொடர்பறாமல் முகிழ்ந்திருக்கும் புதிய தலை முறைக் கவிஞர்கள் - இங்கு மரணத்துள் வாழ்வோரின் குரலாகத் தமிழ்க்கவிதை பெற்ற புதுப்பரிமாணம் - இவ்வாறு தமிழ்க் கவிதை யென்பது, செக்கு சுற்றுகிற விவகாரமாயில்லாமல் , ஆழமும் அகலிப்பும் பெற்று புதிய எல்லைகளைத் தொடும் சாத்தியப்பாடுகளின் மத்தியில், நான் “பொன் குஞ்சுகளாய்” நேசிக்கும் எனது மொழியாக்கக் கவிதைகளை இத்தொகுதியில் வழங்குவதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

இவை மொழியாக்கம் பெற்ற காலம், பத்திரிகை சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்த தினம் முதலியன குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

மனித மனச்சாட்சியின் குரலாக ஒலிக்கும் இக்கவிதைகள் கூறும் செய்தி இதயங்களைத் தொடும் வகையில் மொழியாக்கங்கள்

நிகழ்ந்துள்ளன வென்பது எனது மனப்பூர்வமான நம்பிக்கை.

மல்லிகையில் எனது கவிதைகளுக்குத் தாராளமாய் இடம் வழங்கிய எனது மதிப்பிற் குரிய நண்பரும் முதுபெரும் எழுத்தாளருமான டொமினிக் ஜீவா, எனது கவிதைகள் பலவற்றை அஷ்டராவில் மறுபிரசரம் செய்த நண்பர் எம்.எச்.எம். ஷம்ஸ் முதலானோரையும், மலர், சஞ்சிகை, தேசாபிமானி, வீரகேசரி, தினகரன் பத்திரிகைகள் முதலானவற்றையும் நன்றியுடன் நினைவு கூர்கின்றேன். *

இத்தொகுதியில் நான் மொழிபெயர்த்துள்ள பாகிஷ்தானிய இளங்கவிஞர் இ.ப்திகார் ஆரி.பின் கவிதைகள் நண்பர் மேமன் கவி தந்துதவியவை. இதுவே முதல் தடவையாக இ.ப்பதிகார் ஆரி.ப் தமிழில் அறிமுகமாகின்றார் என நினைக்கிறேன்.

நீண்ட காலமாகவே, எனது தொகுதியொன்று வெளிவருதல் வேண்டுமென அவாவற்றிருந்த நாட்காசிரியரும், நாடறிந்த எழுத்தாளரும் மலையகத் தின் கலை-இலக்கிய விழிப் புணர் வுக் காக அருந்தொண்டாற்றிவருபவருமான எனதருமை நண்பர் அந்தனி ஜீவா இத்தொகுதி வெளிவருவதற்குப் பலவகையிலும் வழங்கிய ஒத்துழைப்பு மறத்தற் பாலதன்று.

முகப்பினை அழகுற அமைத்துத்தந்த ஓவியக்கலைஞர் பெசில் செபஸ்டியன், ஆர்வமும் சிரத்தையும் கொண்டு இத்தொகுதியை மிகச்சிறப்பான முறையில் அச்சிட்டுத்தந்த மாத்தளை அலங்கார பிரின்டிங் உரிமையாளர் திரு. பி. சந்திரசேகரன் ஆகியோருக்கும் எனது நன்றி உரித்தாகுக.

பண்ணாமத்துக்கவிராய்

தமிழ்க் கவிதையின் தரிசன விஸ்தரிப்புக்கள்

பண்ணாமத்துக் கவிராயரின் ‘காற்றின் மௌனம்’

மொழி பெயர்ப்புக் கவிதைத் தொகுதிக்கான

சூரு முன்னுரைக் குறிப்பு.

நன்பர் பண்ணாமத்துக் கவிராயரின் கையெழுத்துப் பிரதி என் கைக்கெட்டிய போது, இந்தத் தொகுதிக்கு ஒரு நீண்ட முன்னுரை எழுத விரும்பினேன்.

ஆனால் இந்தத் தொகுதியை மீண்டும் மீண்டும் வாசிக்கும் பொழுது, அந்த வாசிப்புக்கள் என்னைக் கவிதைகளின் அடித்தளங்களுக்குள் இட்டுச் சென்ற பொழுது (செல்கின்ற பொழுது), எழுதப்படும் முன்னுரை கவிதை வாசிப்புத் தரப்போகும் இன்பத்தைச் சிறிதம் ஊறு செய்வதாக, சுருதி பேதப்படுத்துவதாக அமைந்துவிடக் கூடாது என்ற தயக்கம் மேலெழுந்தது. நித்திரை கொள்ளும் குழந்தையின் மௌனச் சூழலைக் குறுப்ப விரும்பாத ஒரு நிலைதான் இதுவும்.

இத்தொகுதியில் வரும் கவிதைகள் அத்தகைய ஒன்றிப்பினைத் தருபவை.

அச்சின் பின்னர் கவிதையும் வாசிப்புப் பொருளாகவிட்டது. அதன் தோற்றம் அதுவல்ல. நெஞ்சு நிறையப் பொருள் விளங்கி, வாய் நிறையப் பாடும் பொழுது, அந்தப் பாடவின் ஆரோகண அவரோகணங்களும், அதன் பொருளின் ஸ்தாயிகளும் புதிய புதிய உணர்வுகளை மனக்கண்ணிலே விரிவடையச் செய்யும்.

மற்றைய வாசிப்புகளுக்கும், கவிதை வாசிப்புக்குமுள்ள பிரதான வேறுபாடு ஒன்று தான் - கவிதையை ஒவ்வொரு தடவையும் திரும்பத் திரும்ப வாசிக்கும் பொழுது, வாசிக்கும் நாமிருக்கும் மனிலை, குழந்தைக்கேற்ப அது புதிய புதிய கருத்துக்களை, அதற்கும் மேலாக, புதிய புதிய அனுபவங்களைத் தரும்.

அந்த வகையில் கவிதை வாசிப்பு என்பது எங்களுடன் நாங்கள் அந்தங்கமாக உறவாட, எங்களை நாங்களே மீள் கண்டு பிடிக்கச் செய்வது. தெரியாதவற்றைத் தெரிவதும், தெரிந்தவற்றைப் புதிய பின்புலத்தில் பாப்பதுவும் கவிதை வழிவரும் இன்பப் பேருள்ளதும்.

‘காற்றின் மௌனங்கள்’ என்ற இத்தொகுதியும் அந்தப் பணியைச் செய்கின்றன.

இந்த வேளை, இரண்டு விடயங்கள் பற்றிய சிறு குறிப்புகளைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(அ) வரலாற்றனுபவங்களுக்கும் இலக்கியத்தின்

உணர்வாழங்களுக்குமுள்ள உறவு

(ஆ) கவிதை மொழிபெயர்ப்பின் உண்மையான இலக்கியத் தொழிற்பாடு.

எந்த ஒரு இலக்கியத்தினதும் (இங்கு இலக்கியம் எனும் பொழுது ஒரு மொழியின் முழு இலக்கியத் தொகுதியையே குறிப்பிடுகின்றேன்) கவர்ச் சியும், உணர்வாழமும், அந்த இலக்கியத்தின் ஊற்றுக்காலான சமூகத்தின் அனுபவ ஆழத்தைப் பொறுத்தனவாகவே இருக்கும். உதாரணத்துக்குத் தமிழை எடுத்துக் கொண்டால், சங்க இலக்கியத்தினதும், பக்தி இலக்கியத்தினதும், அமரத்துவத்துக்குக் காரணம் அந்த அந்த வரலாற்றனுபவங்களின்

உண்மைத்தன்மையும் உணர்வாழ்முமே. ஒரு சமூகம் தனது வரலாற்று அனுபவத்திலே பெற்றுக்கொண்ட உணர்வுத் தேட்டம் தான் அதன் இலக்கியத்திலே பேசும். சிலப்பதிகாரம், கம்பராமாயணத்தின் இலக்கிய ஆழம் என்பது அவற்றின் பின்புலமாக அமையும் சமூக அனுபவங்களின் உண்மைத் தன்மையிலேயே தங்கியிருக்கின்றது. பாரதியின் இலக்கிய மேதாவிலாசத்துக்கான திறவுகோல் அவனது அனுபவங்களின் புலமைத்தியான உண்மைத் தன்மையும் ஆழமுமே. உணர்வு நேர்மையும் ஆழமும் இணைய அற்புத இலக்கியங்கள் தோன்றும்.

இந்த உணர்வாழ்மைத்தை முதலிலே கூட்டுவதும், நிறைவூர்ச் சுட்டுவதும் கவிதை தான்.

பலஸ்தீன் வரலாறு என்பது இரு மக்கட் சூட்டத்தினருக்கிடையே நடந்த ஒரு போர் என்று கூறி முடித்துவிட முடியாது மக்களின் அருந்தல்கள், தீட்சண்யமானவர்களின் அபிளானேஷன்கள், அந்த அபிளானேஷன்களுக்கான எதிர்புகள், அந்த எதிர்புக்களின் மோதல்கள் என்பனவற்றின் கூட்டுத்தொகைதான் அந்த வரலாறு. வெறும் திகித்களல்ல (இத்தனையாம் ஆண்டுபேர், இத்தனையாம் ஆண்டு போர் முடிவு என்பதல்ல). வரலாறு இவற்றின் காரண காரியத் தொடர்புகளைத் தெளிவுபடுத்த, இலக்கியம், குறிப்பாகக் கவிதை இவற்றின் பின்னே கிடக்கும் உணர்வு நேர்மைகளையும், ஆழத்தையும் வெளிக்கொண்டும்.

இதனாலேதான் கவிஞர்கள் அவ்வாறு நாட்டின், அவ்வாறு மொழிப்பண்பாட்டின் பிரதநிதிகளாகின்றனர். பாரதியும், விட்மனும், தாக்கரும், பலமாசும் (கிரேக்கக் கவிஞர்) தாந்தேயும், போட்டேயரும் (பிரெஞ்சுக் கவிஞர்) நெஞ்சுடாவும், ஃபைஸ் அகமத் ஃபைசும் தத்தம் இலக்கியங்களின் சின்னமாகின்றனர்.

உலகின் உண்மையான விஸ்திப்புக்கும் சனநாயக மயப்பாட்டுக்குமான எடுத்துக்காட்டு இந்த அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்வது தான். உலகம் ஒரு கிராமம் ஆகின்றது (Global Village) என்பது தொழிலுடைப்பத்தினால் மாத்திரம் பெறப்படுவது அல்ல, இந்த உணர்வுப் பகிர்வ தரும் ஒருமையினாலும் ஏற்படுவதாகும்.

இந்த உணர்வுப் பகிர்வைச் சாத்தியமாக்குவது மொழிபெயர்ப்பு ஆகும். குறிப்பாகக் கவிதை மொழிபெயர்ப்பு, காலம் காலமாக இந்தப் பணியினையே செய்துவந்துள்ளது. காரிதாசனின் சாகுந்தலம், தாந்தேயின் தெய்வீக இன்பியல், ஜேக்ஸ்பியரின் லியர் மன்னன் என்பவை தமிழுள்ளதும் சிறந்த படைப்புக்கள் மாத்திரமல்ல, அவ்வுப் பண்பாடுகளை அறிந்து கொள்வதற்கான ஜடகங்களாகவும் அமைகின்றன.

இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பின் முதற்பெருஞ் சாதனை அது, ஒரு பண்பாட்டுக்களத்தே தோன்றும் மானுட உறவுக் கோலங்களை இன்னொரு பண்பாட்டுக் களத்துக்குக் கொண்டு வருவதுதான். இலக்குமொழியின் வளத்தினுள் நின்று கொண்டு அந்த மொழி இதுவரை சுட்டாத புதிய அனுபவத்தை அந்த மொழிபெயர்ப்புத் தர வேண்டும். இது ஒரு அசர சாதனை, மேதாவிலாசமில்லாமல் செய்ய முடியாதது. தமிழக்குள் நின்று கொண்டு, தமிழ் மரபுக்குள் நின்று கொண்டு தமிழ் அனுபவத்துக்குள் வராத பலஸ்தீன் அனுபவத்தை எடுத்துக் கூற வேண்டும். அப்பொழுது தான் மொழிபெயர்ப்பு வெற்றியடையும்.

இந்தப் பீட்சாந்தம் இலக்குமொழியின் (அதாவது மொழிபெயர்க்கப்படும் மொழி

இலக்கியத்தின்) ஆக்க ஆனாமையை விஸ்தரிக்கும். இந்த விஸ்தரிப்பு புதிய சொற்களவைகளின் ஆக்கத்தினால், புதிய தொடர்களின் பயன்பாட்டினால் ஏற்படும்.

உண்மையில் ஒரு நல்ல இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பு என்பது இலக்கு மொழியின் படைப்பாக்கச் சாத்தியப்பாடுகளை விரிவாடையச் செய்வதாகும்.

இவ்வாறு மொழிகளுக்கூடே உணர்வப் பரிமாற்றம் ஏற்படுகின்ற பொழுது தான், இலக்கியத்தின் அகிலப்பொதுமை மேற்கிளம்புகின்றது.

பண்ணாமத்துக் கவிராயரின் 'காற்றின் மௌனம்' என்ற இக் கவிதைத் தொகுதி இந்தச் சாதனங்களை ஈட்டியுள்ளது. இந்தச் சாதனங்களின் தளத்திலே நின்று கொண்டு ஒரு புதிய கவிதையலை நம் முன் தந்துள்ளது.

ஈழத்தைப் பொறுத்த வரையில், பாலஸ்தீன் விடுதலை இயக்கக் கவிதைகளைத் தரும் இரண்டாவது கவிதைத் தொகுதியாகும். 1981 இல் நூஸ்மான், முருகையனால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு நூஸ்மானால் பதிப்பிக்கப் பெற்ற பலஸ்தீன் கவிதைகள் முதலில் வந்தது. அந்த மொழிபெயர்ப்புப் பாரிய இலக்கிய தாக்கத்தினை ஏற்படுத்திய ஒன்றாகும்.

இந்தத் தொகுதி பலஸ்தீன் கவிதைகளை மாத்திரமல்லாமல், பப்ளோ நெருடா, ஃபைஸ் அகமது ஃபைஸ் போன்ற இருபதாம் நூற்றாண்டின் மிகமுக்கியமான விடுதலைக் கவிஞர்களின் சிற்சில ஆக்கங்களையும் கொண்டிருக்கிறது. இது நூஸ்மானது பதிப்பின் தர்க்கரித்யான அடுத்த வளர்ச்சியாகவே அமைகின்றது. பாலஸ்தீன் கவிஞர்களை மாத்திரமல்லாமல் பாகிஸ்தானிய, பங்களாதேஷ், சிலிக் கவிஞர்களையும் இத்தொகுதியிற் பண்ணாமத்துக் கவிராயர் சேர்த்துள்ளார்.

இவர்கள் எல்லோரும் (பாகிஸ்தானிய இளங்கவிஞரைத் தவிர) 1960-70 களில் முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்த 'ஆபிரிக்க - ஆசிய' (அஃப்ரோ - ஆசிய: Afro-Asian) இலக்கிய முகிழிப்பின் மூக்கிய உதாரணங்களாவர். ஏகாதிபத்திய வாதத்துக்கும், கொலோனிய லிசெத்துக்கும் எதிரான உரிமைக் குரல்களைக் கிளப்பிய கவிஞர்கள் இவர்கள். அக்காலத்தில் மேற்களம்பிய 'முன்றாவது உலகத்தின் விடுதலை வேட்டக் கையை நியாயப்படுத்தி, அதற்கு இலக்கிய வடிவம் சமைத்தவை இக்கவிதைகள். (இத்தகைய சில கவிஞர்களை 70களில் நடைபெற்ற ஆபிரிக்க - ஆசிய நாடுகளின் இலக்கிய மாநாடுகளிற் சந்திக்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியிருந்தது. 74இல் ஃபைஸ் அகமத் ஃபைஸ் அவர்களுடன் நேரில் உரையாடும் வாய்ப்பு அப்பொழுது கிட்டிற்று.)

காதிபத்தியச் சுரண்டல்களினின்றும் மேற்களம்பிக்கொண்டிருந்த நாடுகளின் விடுதலைப் போர்கள், விடுதலை இயக்கங்கள் இந்த இலக்கியங்களுக்கான தளமாக அமைந்தன. இக்காலக்ட்டத்திலே தான் 'விபரேஷன்' என்ற எண்ணக் கரு அரசியலுக்குள் வந்தது. இதனை 'விடுதலை' என்று மொழி பெயர்ப்பது இன்று வழக்கமாகி விட்டது. உண்மையிலே இது 'தளை நீக்கம்' என்றே மொழிபெயர்க்கப்படல் வேண்டும். மனிதனை இறுப்பற்றி நிற்கும் அரசியல் தளைகள் அவனது சமூக அதையிக்கத்துக்கு மாத்திரமல்லாமல், அவனது ஆத்மார்த்த, உயிர்ப்பு நிலை மேலெழும்புதையையும் எவ்வாறு தடுத்து நின்றன என்பதை இந்தக் கவிதைத் தொகுதியிலேயே கண்டுகொள்ளலாம். அந்தத்தளைகளிலிருந்து விடுபடுவதையே, 'விபரேஷன்' என்ற எண்ணக்கரு குறிப்பிட்டது.

இந்தத் தொகுதியில் எட்டுப் பலஸ்தீனக் கவிஞர்களின் பதினெண்து கவிதைகளும், பிற கவிஞர்கள் நால் வரின் பதினெண் து கவிதைகளும் என முப்பது கவிதைகள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவர்களுள் மற்றுத் தரவேஷ், ஸமி அல் காசீம் போன்ற பலஸ்தீனியக் கவிஞர்களும், ஃபைஸ் அகமது ஃபைஸ், நெருடா போன்றவர்களும் உலகப் பிரசித்திபெற்ற கவிஞர்களாவர்.

இத்தகைய தலைசிறந்த கவிஞர்கள் தங்கள் பண்பாட்டு வட்டத்துள் நின்று கொண்டு அதே வேளையில் அகிலப் பொதுவான மனித அபிலாவைகளுக்கு எவ்வாறு மொழி வடிவம் கொடுக்கின்றார்கள் என்பதை மிக நூண்ணிதாக நோக்கல் வேண்டும். அத்தகைய ஒரு பார்வை மானுடத்தின் பொதுமையையும், மொழிக் குறியிடுகள் ஏற்படுத்தும் கற்பனை வளர்த்தத்தும் எமக்குத் தெளிய வைக்கும்.

இன்று இலக்கிய விமர்சன உலகில், இலக்கிய மதிப்பீட்டு நியமங்கள் சில மாரியுள்ளன. எழுதிய கவிஞரை மையப்படுத்தி அவன் எதனைச் சொல்கிறான், எப்படி சொல்கிறான் என்று பார்ப்பதிலும் பார்க்க, நம்முங்கள் கவிதைப்படைப்பு, ஒரு பாடம் (Text) (அதாவது பாடக் கட்டமைப்பு) என்ற வகையில் எமக்கு எவ்வறைப் புலப்படுத்துகின்றது என்று பார்ப்பது இப்பொழுது முக்கியப்படுத்தப்படுகின்றது. இதனைச் செய்வதற்கு ‘வாசக முனைப்பு’ முக்கியமானதாகும். இருக்கின்ற ஒரு பாடத்தை இருவர் வாசிக்கின்ற பொழுது, இருவருக்கும் ஒரே உணர்வுகள் தோன்ற வேண்டுவது இல்லை. வாசிப்பவரின் அனுபவ ஆழம், பிற இலக்கியப் பரிச்சயம், சமூக அனுபவங்கள் என்பனவற்றுக்கேற்ப பொருள் தெளிவும் வேறுபடலம். இதற்கு மேலே சென்று ‘கட்டவிழப்பு’ எனும் விமர்சன நோக்கையும் மேற்கொள்ளலாம். அதாவது குறிப்பிட்டு ‘பாடம்’ (இதனைப் ‘பிரதி’ என தமிழகத்திற் பலர் மொழி பெயர்க்கின்றன) எவ்வாறு உருவாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளதென்பதை அதன் கட்டமைப்பை அவிழப்புதன் மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம். அப்படி பார்க்கும் பொழுது சொல்லப்பட்டவற்றிலும் பார்க்கச் சொல்லப்படாதவை, விடப்பட்டவை முக்கியமாகும்.

மேலே மிகமிகச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விமர்சனச் செல்லுறிகளுக்கமைய இத்தொகுதியினை நோக்கும் பொழுது. இனத்துவப் போனினால் அல்லவும் மூது நாட்டின் அனுபவங்களின் பின்புலத்தில் இவற்றை விளங்கிக் கொள்ள முடினால் தன்மை மேற்கொள்ளப்படும். இது தவிர்க்க முடியாததே.

கவிதை மொழிபெயர்ப்பு என்பது உண்மையில் மொழி பெயர்ப்பு அல்ல, அது இன்னொரு மொழியாக்கமே, இன்னொரு படைப்பே.

பண்ணாமத்துக் கவிராயர் தந்துள்ள இந்த மொழிபெயர்ப்புக்கள் தமிழ் படைப்புகளாகவே மேற்கொள்புகின்றன. புதுக்கவிதை ஏற்படுத்தும் ‘உணர்வலை விரிவு’ இந்த மொழிபெயர்ப்பிலே சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. மரபுக் கவிதைகள் விதிக்கும் ஒரைக்கட்டுப்பாட்டுக்கு அப்பாலே செல்லும் சிந்தனை - உணர்ச்சிப் பரிமாணங்களுக்குச் சொல்வடிவம் கொடுக்கும் திறன் புதுக்கவிதைக்கு உண்டு. அதற்குள்ளும் ஒரு ‘லயம்’ உண்டு. அது சித்திரிக்கப்படும் சிந்தனையின் லயத்தோடு இணைந்தது. இந்தக் கவிதைக் கோலத்தை இந்தத் தொகுதியிலே நிறையக் காண்கின்றோம். கவிஞர்கள் கூட்டுகின்ற அனுபவப் புதுமையும் கவிதையின் அமைப்பு வேறுபாடும் இணைகின்ற பொழுது நமக்குப் புதிய தரிசனங்கள் விரிகின்றன.

அந்தத் தரிசன விரிவு எவ்வாறு நிகழ்கின்றது என்பதனை எடுத்துக் காட்டுவது முன்னுரையை நீட்டிவிடும். நீண்டமுன்னுரை முன்னுரையின் நோக்கத்தையே சிதூறுடிக்கலாம். ஆனால் நிச்சயமாக அந்தத் தரிசன விரிவினை இந்தத் தொகுதியில் வரும் பலபாடல்கள் தருகின்றன.

மொழிபெயர்ப்பாளர் ஒரே வேளையில் தாயாகவும் மருத்துவிச் சியாகவும் இருக்க வேண்டிய தேவையுள்ளது. இந்தச் சோதனையில் பண்ணாமத்துக்கவிராயர் பிரமாதமான சித்தியைப் பெறுகிறார். தர்வேணதையும், நெருடானவுயும், ஃபைஸ் அகமது ஃபைஸையும் தமிழில் நன்கு பெற்றுக்கூறுவதும் தொகுதியில் வரும் பலபாடல்கள் தருகின்றன.

நிச்சயமாக, இந்த மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைத்தொகுதி தமிழின் கவிதை வட்டத்தை மேலும் விரிவடையச்செய்துள்ளது. நிச்சயமாக, இந்த மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைத்தொகுதி தமிழின் கவிதை வட்டத்தை மேலும் விரிவடையச்செய்துள்ளது.

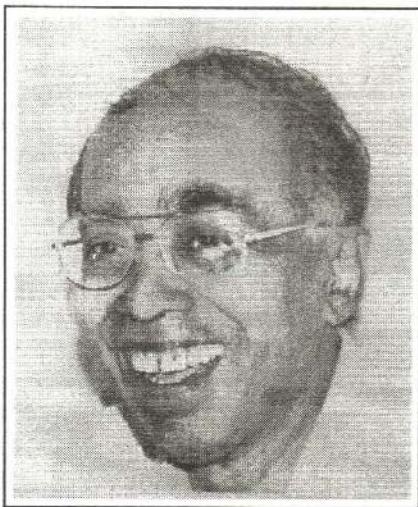
கலாநீதி கார்த்திகேக சீவதம்பி
முதுகமிழ்ப் பேராசிரியர்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

18-04-96

2/7,58,37,வது ஒழுங்கை
வெள்ளவத்தை
கொழும்பு - 6

பிற்குறிப்பு :

இந்த முன்னுரையை எழுதுவதன் மூலம் எனது மறைந்த நண்பர் ஏ.ஏ.லத்தீஃபுக்கு நான் வழங்கீய ஒருவார்த்தையை நிறைவேற்றுகிறேன். பண்ணாமத்துக் கவிராயரைத் தேசாபீமானி, மல்லிகை, தினாகரன் இதழ்கள் மூலம் அறிந்து அந்த மொழிபெயர்ப்புகளின் பண்பை லத்தீஃபுடன் உரையாடும் பொழுதே இந்த முன்னுரைபற்றிய குறிப்பு வந்தது. லத்தீஃபின் நீணவுகள் மறக்கமுடியாதவை. கா.சி.

விறல் மிகு பேனையின்
வீரியத் தூளிகளை
எழுத்துக் காக்கிய
கின்ஸான் - மர்ஹும்
அடை தாலிப் அப்துல் லத்தீஃப்
சாஷ்வத நினைவுக்கு
கிடை
சமர்ப்பணம்.

உள்ளே :

- I.பதிப்புரை
- II.என்னுரை
- III.முன்னுரை
- V.சமர்ப்பணம்

மஹ்முத் தாரவேஷ்

1. சவால்.....	1
2. எதிர் விளை.....	3
3. வெஞ்சினம்.....	5
4. பிரகடனம்.....	7
5. நம்பிக்கை.....	9
6. பாடலும் சல்தானும்.....	10
7. கைக்குட்டைகள்.....	15
ஸமி அல் காசீம்	
8. கூறுந்தவரின் அறிக்கை.....	18
.பப்சி அல் அஸ்மார்	
9. காரணம் நானோர் அரபி.....	22
10.யூத நண்பனுக்கு.....	23
சலாபா அல் – ஹெகாவி	
11. நரகத்தின் நறும் பூக்கள்.....	25
ரஷ்த் ஹூசைன்	
12. பாடல்களின் பாடல்.....	28
தவ்.பீக் ஸயாத்	
13. வெய்த்தூன் மரம்.....	32
ஹூசைன் மர்வான்	
14. பாலஸ்தைனம்.....	36
அன்றோய்ன் ஜிபாரா	
15. சமாதான நதியும்	
போர்த்துப்பாக்கிகளும்.....	41

சுத்தி || பிற மொழியாக்கங்கள்

பைஸ் அஹமத் பைஸ்

16. யாசிக்காதே	45
17. கிண்ணும் சீல நாட்கள்	48
18. சந்திப்பு	50
19. என்னைக்காண வருவோர்	53
20. பேச	55
21. கிள	57
22. மரணம்	60

ஷஹீதுல்லாஹ் கைலர்

23. அன்னைக்கு ஆறுதல் மொழி	62
பாப்ளோ நெருடா	
24. அவர் கறும் கோட்டை யழித்திட	64
25. சீலவற்றுக்குச் சீல விளக்கங்கள்	68
சுல்பிகார் ஆரி.:ப்	
26. காற்றின் மெளனம்	73
27. தொற்றுப்பாடு	75
28. நான் தவறிமூழ்க்கு விட்டேன்	77
29. பிரதிக்கனூ	79
30. கேள்வி	81

பகுதி 1

பாலஸ்தீனக் கவிதைகள்

“ பிறந்த மண்ணின் ஒவ்வொரு துகளோடும் பாறைகள் பள்ளத்தாக்குகள், மலைகள், பூராதனச் சிதைவுகளோடும் பூனும் உறவில்தான் -

தோள்களில் சுமைகள், கைகளில் விலங்குகள் என்ற நிலையிலும்

நிமிர்ந்த நடை மறவாத மக்களோடு கொள்ளும் சம்பந்தத்தில் தான் கவிதையின் முக்கியத்துவம் தங்கியுள்ளது.

மொழியும் நடையும் அணியலங்காரங்களும் அவற்றின் தேவைப்பாட்டையும் வலிமையையும் கவிஞர்களுது நிஜ உலகிலிருந்து.

அவனது சமுகத்திலிருந்து பெறும் போது தான் உண்மையான கவிதை மலர்கின்றது”

- இவ்வாறு கூறும் மஹ்முத் தர்வேஷ் அறுபதுகளிலிருந்து பாலஸ்தீனப் போராட்ட இலக்கியத்தின் பிரதான குரலாக ஒவிக்கத் தொடங்கியவர்.

இவர் கவிதைகளைக் கேட்பதற்கு, ஓர் உதைப் பந்தாட்டத்திடல் நிரம்பி வழியுமளவு மக்கள் கூட்டம் திரள்வதுண்டாம்.

சவால்

மஹ்முத்தர்வேஷ

வரித் தென்னைக் கட்டி
விலங்கிட்டு வைத்தாலும்
கத்தை கடதாசிகளைக்
கையிற் சிகரேட்டைப்
பறித்தெடுத்து - அவற்றைத்
தர நீர் மறுத்தாலும்,

திணித்து மண்போட்டு
என் வாயை அடைத்தாலும்,

துடிக்கும் - என்
இதயத்தின்
குருதியடா - என்
கவிதை!

கா

ற

ற

உண்ணும் - என்
உப்பு
உவர் விழி நீர்
கவிதையடா!

ன்

மெள

விரல் நகத்தால் - இன்னும்
விழியின் கிடங்குகளால்
கட்டாரிகளால் - என்
கவிதை எழுதப்படும்!

ன

ம

குளிய வறையில்
 கொட்டில் - சிறைக்
 கொட்டடியில்
 சொடுக்கிச் சீரிடும்
 சாட்டை சுழற்சிகளில்
 இரு கை விலங்கினிடை
 இழுபடும் சங்கிலிச் சிலிர்ப்பில்
 சைனியப் போர்ப்பாட்டு
 சங்காரம் முழுக்கு தற்கு -
 பாடற் குயில்கள்
 பலகோடி உளத் தெழுமே!

தீசாபீஸானி /3-11-1976.

எதிர் வினை

மஹ்முத் தாவேஷ்

அன்னைத் திரு நாடே
என்னருமைத் தாயகமே
கட்டுண்ட சங்கிலி
கழுகின் கடுமைதனை
நன்மையாய் முடியுமென்பான்
மென்மை யுணர்ச்சிதனை
என்னுள்ளே வளர்த்திடுது!
என்னுள்ளே வளர்த்திடுது!

சதைத் தோலுக்குள்ளே யோர்
கூறாவளி யெழும்பும்
சதைத் தோலுக்குள்ளே பல
சிற்றாறு சங்கமிக்கும்,
-என்பதனை நானோ
அறிந்தே யிருக்கவில்லை.

இருட்டறைக்குள் - என்னை
அவர்கள் அடைத்து வைக்க
கூர்ய தீப் பந்தங்கள்
சுடர்ந்திட்ட திதயத்தில்,

எந்தன் இலக்கத்தைச்
சுவர்களிலே அவரெழுதப்
பசிய புல் வெளிகளை
மாறின அச் சுவர்கள்!
அலுகோலின் முகம் தன்னை
அவர் சுவரில் தீட்டி வைக்க-

கா

ற

ற

ன்

மௌன

ன

ம்

கடரிமூக் கற்றைகள்
சிதைத்தன முகக் குரூரம்!

தேசத்தின் வரைபடத்தைச்
செதுக்கினேன் பற்களினால்

- பறந்தோடும் இருள் மயக்கின்
பாடலினை எழுதி வைத்தேன்.

வல்லிருள் வெந்நிடச் செய்து
வலிய கரங்களினைத்
திகழோளி வெள்ளத்தில்
தோய்த்து நனைத்தெடுத்தேன்

கா எரிமலையை அவரிங்கே
தூண்டிவிட்ட தல்லாமல்
ந் எதையுமே வெல்லவில்லை!
ந் எதையுமே வெல்லவில்லை!

மெள நெற்றிகளில் தெறிக்கின்ற
சுடர்ப்பொறிதான் அவர்கண்டார்.
சங்கிலியின் சிலிர் சிலிர்ப்புச்
சத்தம்தான் அவர்கேட்டார்.

ன கொண்ட ஸ்த்சியம் - என்னும்
சிலுவையில் நான்
ம் கொலையுண்டால்
நானோர் தவஞானி!
நானோர் போராளி!

தேசாபீமானி 15.12.1976

வெஞ்சினம்

மஹ்முத் தார்வேஷ்

இதய வென் பூக்கள்
இருண்டு கறுப்பாச்சு -
பீரிட்டு இதழ் வழியாய்ப்
பாய்கிறது வெங்கனல் தீ!

பட்ரடவி
பாழ் நரகு
-எங்கிருந்து
வெளிக்கிட்டு
வந்தனவோ - இந்தப்
பசிகொண்ட
பேய்க் கணங்கள்?

கா
படுதுயர் வாதையுடன்
பிரதிக்கை பூண்டவன் நான்;
தேசப் பிரவ்த்தம்
தரித்திரப் பசிக்கொடுமை
கண்டு அவற்றோடு
கைலாகு கொடுத்தவன் நான்.

மௌன
வெகுண் டெழும் வெஞ்சினம்
கொண்டத்தா எந்தன் கை!
வெகுண்டெழும் வெஞ்சினம்
கொண்டத்தா எந்தன் வாய்!

நாளாக் குருதிதான்
என் சினத்தின்
உறு சாறு!

மெல்ல முணு முணுக்கும்
மெல்லிசைப் பாடலாய்
இருப்பேன் நானென
இனியெதிர்ப் பாராதே,

வலிய கொடுங்காவில்
மலர்கின்ற பூக்களினி
சினப்புவாய் - காட்டுக்
கொடும் பூவாய் மாறிடனும்.

தீரா ரணப் புண்ணில்
வார்த்தைகள் இளைப்பாற

கா அடங்கா வெஞ்சினத்தால்
மனவில்
ற அறைகின்றேன்!

ந முஷ்டியினால் - கோபமுடன்
ங் முகில் வானில்
மொத்துகிறேன்.

மென இப்போது கோபமாய்
ன இருக்கின்றேன் - அது போதும்-
ம நாளைக்கு நிச்சயமாய்
முன்டு வரும்
புரட்சி.

தேசாபீஸாலி/8.12. 1976.

பிரகடனம்

மஹ்முத் தாவேஷ்

உள்ளங்கை யளவேனும்

எஞ்சி

நிலம் உள்ளவரை -

ஸெய்த்தூன் மரமொன்று

எலுமிச்சை மரமொன்று

ஊற்றுக் கிணறு ஒன்று

கள்ளிச் செழி யொன்று

உள்ளவரை - நினைவு

ஒரே நினைவாய் உள்ளவரை-

சின்ன நூலகம் ஒன்று

கா

பாட்டனார் படமொன்று

ற

நிற்கும் சுவரோன்று

உள்ளவரை-

ற

நாட்டுப் பாடல்கள்

ன்

நனிதிசைத்துப் பாடும் வரை-

அருங்கவிதை நூற்கவடி

மௌன

அந்தார் அல் அப்சி கதை

ன

பாரசீகம், ரோம் எதிர்த்துப்

படுகளப் போர்க் காவியங்கள்

என் விழிகள்,

ம்

உதடுகள்,
என்கைகள்
என் ஆண்மா
உள்ளவரை-
பகையெதிர்த்து
முழக்கிடுவேன்
பிரகடனம்.

விடுதலை யாளர் பெயரால்
தொழிலாளர், மாணவர்கள்
கவிஞர்கள் பெயரால்
முழக்கிடுவேன்
பிரகடனம்.

கா கோழையர்கள் - காய்கதிரின்
பகைவர்கள் - ரோசம்
ற சிறிது மிலார் - அவமான
ர ரொட்டியினைப் புசிக்கட்டும்.

உயிரோடு உள்ள வரை
உதிர்க்கும் - என்
வார்த்தைகள்

கீமள
ரொட்டி யாம்,
ன அடித மாம்
ம் - விடுதலைப் போராளி கையில்.

1976

நம்பிக்கை

மஹ்முத் தாவேஷ்

சிறு சொட்டு
துளித் தேன்
எஞ்சியது - உன்
தட்டில்.

எஞ்சிய துளித் தேனை
எடுத்து வை பவவியமாய்
ஈ வந்து மொய்க்காமல்
இட்டு வை பத்திரமாய்.

உன் வீட்டில் - இன்னும்
ஒரு பாய் இருக்கிறது;
உன் வீட்டில் - இன்னும்
ஒரு கதவு இருக்கிறது.

கா

குழந்தைகள் வெடுவெடுக்கக்
குளிர் வந்து தாக்காமல் -
கண்ணயரக் கொஞ்சம்
கதவு தனை மூடி வை.

ற

நி

ன்

குழந்தைகள் துயின்றிடனும் -
காற்றோ குளிர் காற்று

மௌன

எரிக்க - கொஞ்சம்
விறகுண்டு
அருந்த - கொஞ்சம்
காப்பியண்டு

ன

ம்

நெருப்புண்டு அனன்றெரிய!
நெருப்புண்டு அனன்றெரிய!

தேசாபீமானி. 11.12.1976.

பாடலும் சுல்தானும்

வான் மழைப் பிரசவத்தின்,

மஹ்முத் தர்வேஷ்

விருட்சங்கள் மர்மமெல்லாம்

வெளிச்சத்தி லாக்கி விடும்

மின்னல் ஜூனிப்பின்

வர்ணிப்பே அதுவல்லால்

வேறில்லை - என்றாலும்

அதனையவர் ஏன் எதிர்த்தார்?

வேகத்திரை நதியில்

வேறு வெள்ளம் பாய்ந்திடுது

படுகை கூழாங்கற்கள்

பிரதிமைகள் படைத்திடுது

கா

- இதுவும், பிறவும்

இயம்பிற்று என்பதற்காய்

அதனையவர் ஏன் வதைத்தார்?

ந

மரமடர்ந்த காட்டினிலே

மர்மங்கள் பல வுண்டு;

பால் நிலவின் கழுத்தினிலே

மெளா

பாய்ந்துளது கட்டாரி;

வானம் பாடியின் ரத்தம்

வடிந்துளது கல்லினிலே

என்று ரைக்க,

அதனை யவர்

ஏன் எதிர்த்தார்?

ஏன் வதைத்தார்?

எந்தன் வளநாடு

ம

வேர்வைக் கயிறாச்சு
 சதுக்கத்தில் அந்தோ
 சாகின்றான் ஒரு மனிதன்
 கருக்கிருட்டின் மீது
 கனல் பாய்ந்து ஏரிகிறது
 - என்றெல்லாம் சொன்னால்
 எரிந்து விழுறார் கல்தான்

கற்பனைப் பிறவியவர்
 கடுமையாய்க் கூறுகிறார்:

“கண்ணாடியி லன்றோ
 கோளாறு இருக்கிறது -
 உன் பாடகன் இனிமேல்
 தன் பாடல் நிறுத்தட்டும்.
 நெநல்நதியிலிருந்து
 யூ.பிரட்டெஸ் வரையிலும்
 அரியாசனம் எனக்கு
 அகன்று விரிவடையும்.”

கா
ற

வீறிட்டார் கல்தான்:
 “வை சிறையில் பாடலை !”

ந
ன்

தோத்திரங்களை விடவும்
 செய்தித்தானை விடவும்
 தகுந்த பாதுகாப்புக்கு,
 தருகின்ற அமைதிக்கு,
 தடுப்புச்சிறைக் கூடம்
 தக்க விடம் தானே!

மென
ன

வாள் வீச்சால் காற்றை

ம்

வடுப்படுத்த முடியாது -
உள்ளங்கை ஓரெழுத்தில்
ஒரு கோடி விருட்சங்கள்
பசுந் தளிர்கள் ஈனுமெனச்
சுல்தானிடம் சொல்லு.

இளவேணில் முகில்யாவும்
இங்கொன்று திரண்டாலும்
புல் நுனி நனைப்பதற்குப்
போதிய நீர் கொட்டாது !
கோபம் கொண்டார் சுல்தான்
- போட்டோக்கள் தோறும்
தபாலட்டைகள் தோறும்
தோத்திரங்கள் போலத்
நூய்மையாய்த் தோன்றிவோர் -
நெற்றியிலோ பதிந்திருக்கும்
அடிமைகளின் குட்டுக்கோல்.

காக்கரித்தார் ஆணை :
“கொலையிடு இப் பாடலினை !”

கொலைக்களத்தில் மடிந்துவிழப்
பிடிவாதமாகவே
மறுத்து விடும் பாடல்கள்.

வைக்கோற் புரியில்
மின்னலைச் சிறைவைக்க
முடியாது எனச் சொல்லு -
சுல்தான் முன்னிலையில்.

கா

ம்

றி

ன்

விமலா

ன

ம்

பகலவனின் தர்க்க விதி,
பாயுமாற்றின் வரலாறு,
ழகம்பத்தின் இயல்பு
- பாடல்களுக்கு முண்டு.

படர் விருட்சங்கள் போலப்
பாடல்கள் ஆகுமடா -
மண்ணெனான்றில் அவை மடிந்தால்
மண்ணெங்கும் அவை மலரும்.

நீல மயப் பாட்டு
நிலைத்தெழுந்த வொரு கருத்து -
துடைத்தெறியவே யதனைத்
துணிந்தாரடா சல்தான்.

ஞ

ற

செம்பாடல் தீக்கங்கைச்
சிறைப் படுத்த அவர் முனையத்
தாவிப் பெருகியது
தழல் தீ புரட்சியென.

நி

ன்

புடைத்தெழுந்த குருதிக் குரல்
புயல் வண்ணம் தோய்ந்திடுது.

மெள

ன

சதுக்கச் சிறு கற்கள்

ம்

சமைந்த புண்ணின் வீறுலென
வாய்கள் திறக்க
வரும் புயலில் மோகமுற்று
எக்காளமிட்டு நின்றேன்
- சுல்தான் எனையெதிர்க்க -
புலர்பொழுதின் திறவுகோல்
பற்றி யெடுத்து,
விழுப்புண் விளக்கேந்தி
வழிதடவி நடந்தேன் -

கா அழைக்கும் புயலுக்கு
ந் இதயத்தை அர்ப்பணித்தேன் -
ந் வரட்டும் புயல் முண்டு !

மீனா

மல்லைகை - ஏப்ரல் 1977

ஞ

ம்

கைக்குட்டைகள்

மஹ்முத் தர்வேஷ்

தியாகிகளின்
கல்லறை போன்றது
உன்மொனம்.

உன் கரங்கள்
என் மார்பில்
பறவையாய்ச்
சிறகடித்துக் கொண்டதை
இப்போது
நினைக்கின்றேன்.

காதலி,
மின்னவின் பிரசவம் பற்றிக்
கவலைப் படாதே.
மங்கலாய்த் தெரியும்
அடிவானத்திடம்
அதனை விட்டு விடு.

வேறு நினைவுகளுக்காய்,
இரத்தந் தோய்ந்த முத்தங்கள்.....
வரண்ட நாட்கள்
என் மரணம்
சோகத்தால் உண்டாகும் வேதனை
போன்ற
வேறு நினைவுகளுக்காய்
உன்னைப்
பயிற்றிக்கொள்.

கா

ற

ற

ன்

மென

ன

ம்

நம்

பிரியாவிடைக் கைக்குட்டைகள்
மரண ஆடைகளே.
தனைல் கங்குகளில்
காற்று படும் போது
படு பள்ளத்தாக்குகளில்
பாய்கிறது
இரத்தம்.

குரலொன்றின்
அழைப்பு கேட்டு
சிந்து பாதின் பாய் மரங்களில்
ஏக்கப் பிரலாபம்

அன்பே,
நம் பிரிவின்
கைக்குட்டைப் பெருமுச்சகளை
என்னிடம்

திருப்பித் தா
பிரிவுப் பெருமுச்சினை யன்றி
குழலிசையை - அவர்களுக்கு
வழங்கு.

அனந்தமாய்
மீண்டும் நாம்
சந்திப்பது
உறுதி.

தீவாந்திர வாசத்தால்
வளரும்
உறுதியிது.

கா

ற்

றி

ன்

மெளா

னை

ம்

மீண்டும் மீண்டும்

சம்பவிக்கும்

சாவுக்காக

அழாதே.

உன் விழிகளைத் தவிர

ஏதுமில்லை

என்னிடம்.

எம் பிரிவுக் கைக்குட்டைகளைக்

காதலின் சின்னமாய்

அணியாதே

கா

அதற்குப் பதில்

ற

நம் தாயகத்தின் ரணப்புண் மீது

அவற்றால்

றி

கட்டுப் போடு.

வீரகேசர் 15.08.1993

ன்

மெள

ன

ம்

இழந்தவனின் அந்தகை

ஸமி அல் காசிம்

எந்தன் ரொட்டியைப்
பறிகொடுக்க நேர்ந்தாலும்
சட்டையைப்
படுக்கையைப்
பிடுங்கிப் பெற நேர்ந்தாலும் -

கல்லுடைப் பவளாய்
போர்ட்டராய்
- உம்முடைய
கடைக் கிட்டங்கிகளைக்
கூட்டும் பெருக்கியாய்
கலியாய் ஆகும்
கொடுமை தான் நேர்ந்தாலும் -

உணவு தேடி
ஊத்தைகளைக்
கிளறுதற்கு நேர்ந்தாலும் -

மனிதனின்
விரோதியே
விட்டுத்தர மாட்டேன் !

கா
ற
ந்
மென
ன
ம்

முற்று முழுதாய் - என்
 மண்விழுங்கி ஏப்பமிடு,
 முது சொத்தைச் சூறையிட்டென்
 புத்தகங்கள் தீயிலிடு,
 என் பீங்கான் தட்டுகளில்
 நாய்களுக்குத் தீனியிடு,
 என் கிராமக் கூரைகளில்
 கண்ணி வைத்து வேட்டையிடு

- விட்டுக் கொட மாட்டேன்
 இறுதிவரை
 போரிடுவேன்!

கண் முன்னால்
 மெழுகுவர்த்தி
 யாவும் அணைத்தாலும்,

கா

உதட்டில் முத்தங்கள்
 உறைந்து விடச் செய்தாலும்,

ற

வீசும் காற்றில் - உம்
 வசை மாறி கலந்தாலும்,

ஞ்

மௌ

குழறும் வேதனைக்
 குர லொடுங்கச் செய்தாலும்,

ன

ம்

கள்ள நாணயமாய் - என்
காசை வடித்தாலும்,

மழலை முகங்களின்
மலர்ச்சிரிப்பைப் பறித்தாலும்,

ஆணியிட்டு என் விழியில்
அவமானம் பதித்தாலும்,

மனிதனின் விரோதியே
விட்டுக் கொட மாட்டேன்
- விட்டுக் கொடாமல்
இறுதிவரை
போரிடுவேன்!

கா

ற சைகை யொலிகள்
எழுந்திடுது

ற துறை முகத்தில் -

ன் எங்கும் எவ்விடத்தும்
அவரை நான் காண்கின்றேன்;

மெள

கண்ணட்டும் தூரத்தில்
கப்பல்கள் - - கப்பல்கள் - -
இழுந்திடப் பட்ட

ம்

கடல்கள் தொறு மிருந்து

யூலிஸஸின் கப்பல்கள்
வீடுவரல் காண்கின்றேன்.

அழவன் உதிக்கின்றான்
மனிதன்
முன்னேறு கின்றான்!

அவனுக்காக - நான்
அடித்துச்
சத்யம் செய்கின்றேன் -

விட்டுக் சொடாமல்
இறுதிவரை
போரிடுவேன்!

மல்லிகை, டிசம்பர் 1976

கா

ற

நி

ன்

மென

னை

ம்

வுமி அல்காசீம் -

விழுதலை வீறு கொண்ட கவிதைகளைப் பாடியமைக்காக
இல்லேவிச் சீறைகளில் தள்ளப் பட்டவர். இராணுவ அடக்குமுறைக்
கெதிராக எழுதவும், பேசவும் துணைந்தோர் மீது பொருளாதார
நெருக்கடிகளைத் தீணிப்பது ஸியோனிஸ் சூழ்ச்சீகளிலொன்றாக
இருந்து வந்துள்ளது. அரபுத்திஜீவிகளின் பிரதான தொழில் ஆசிரியத்
தொழிலாக இருந்தமையால் அரசீயல் பலிவாங்கல் அவர்களைப்
பெரிதும் பாதித்தது.

காரணம் நானோர் அரபி

பவ்சி அல் அஸ்மார்

குந்திக் கிடக்கிறேன்
தடுப்பு முகாமில்
காரணம் -
அதுதான் -
நான் ஓர் அரபி.

அடுமாவை விலைக்கு விற்க மறுத்தவன்,
விடுதலைக்காக வெம்போர் புரிந்தவன்,
மக்களின் துயருக்காய் மனம் வெம்பித் துடித்தவன்,
உண்மையான சமாதானத்தில்
உறுதிகொண்டு நம்பிக்கை வளர்ந்தவன்
எதிர்கொண்ட இடமெல்லாம் சாவை யெதிர்த்தவன்
சோதர வாழ்வுக்குச் சங்கம் முழுக்கியோன்
சொந்தமாய் அந்த வாழ்க்கையில் முழுகியோன்-

ஆகவே - நான்
அடைந்து கிடக்கிறேன்
தடுப்பு முகாமில் தள்ளப்பட்டு

குதித்து நின்றேன் போராட்டத்தில்
காரணம் -
அதுதான் -
நான் ஓர் அரபி

தேசாபிமானி 27 - 11 - 1976

கா
ற
ஞ
ம
ல
ன
ம

யூத நண்பனுக்கு

ப.பல்சி அல் அஸ்மார்.

சாத்திய மற்றதைச்
சொல்லாதே என்னிடம்

- பிடி நட்சத்திரத்தை,
நட சூரியனுக்கு
கடலை இறைத்திடு,
கதிரொலி மறைத்திடு-

என்றிவ்வா றெல்லாம்
சாத்திய மற்றதைச்
சொல்லாதே என்னிடம்.

கா

நானோ மனிதன்
மானிடப் பிறவி -

ற

ஸெய்த்துான் மரத்தின்
நிழலில் வளர்ந்தவன்
என்கனிச் சோலையின்
இன் கனி தின்றவன்,
தோட்டத்துத் திராட்சையின்
நன் மதுவுண்டவன்,
பள்ளத்தாக்கினில்
கள்ளிக் கனிகளைப்
பர்சார்த்தமாகப்
பட்சித்துப் பார்த்தவன்

றி

ன்

மெளா

னை

ம்

என் செவி
இராக் குயில்
பண்ணிசைத்து ஸ்ளது;

நகர் வெளிகளில்
நாட்டுப் புறங்களில்
நனிது வீசிடும்
விடுதலைக் காற்று
எனது மேனியில்
விளையாடி யுள்ளது.

- நண்பனே எனது
நாடு விட் டென்னைப்
போ என்று விரட்டல்
முடியுமோ உன்னால்?

தேசாபிமானி 4-12-1976

வித்தாவில் பாடித்தீர்ந்த புரட்சிக்குயில் இஸ்ரேலிய அரசால்டாமொன் சிறையில் அடைக்கப்பட்ட பவ்சீல் அல்மார்.

“இஸ்ரேலியச் சிறையிலிருந்து - - - ” என்ற இவரது கவீதைத் தொகுதிக்குமுன்னுரை வழங்கியவர் பீரபல இஸ்ரேலியசவீல் உரிமைப்போராளி இஸ்ராயில் ஷாஹாக்.

நரகத்தின் நறும்புக்கள்

ரஷீத் ஹாசன்

கொடிய இருட் கூடாரம்
கொடும் இருப்புச் சங்கிலிகள்
வேகும் நரக நிழல்,
வெஞ்சிறை

-இவ்வாறாய்

வாடும் என்மக்களினை
வாழுமை யாக்குகிறார்.

பட்டினி,
சாட்டை யடி
படுசாவு

-இவ்வாறாய்

கா

அச்சுறுத்து கின்றார் - என்
அருமந்த மக்களினை.

ற்

றி

“வாழ்க நரகில்!”
-என்
வாய் கொழுப்பாய்க்
கூறினார்.

ன்

மென

இந்த அனாதைக்
குழந்தை களைக்
கண்டா?

ன

ம்

அழுகுணிப் பீடைகளை

ஆண்டாண்டாய்த்
துணை கொண்ட
அனாதைப் பிள்ளைகளின்
அவலத்தை அறிவீரா?

அவர்கள் பிரார்த்தனைகள்
எவர் செவியும்
எட்டாமல்
சோர்ந்துக் கணைத்து விட்ட
செல்வங்கள்
பார்த்தீரா?

“சின்னக் குழந்தைகளே
சொல்லுங்கள் -
நீங்கள் யார்?

ற “அருமைக் குழந்தைகளே
அவதிக்குக்
காரணம் யார்?”

ன் “கொடு நரகில்
வெடித் தெழுந்த
மீண்டும் முகையரும்பாய்
நரகத்தில் பூத்த
ன நறும் பூக்கள்
நாமாவோம்!

ம்

“மனிதக்
கொழுந்துகளாய்
மாகொடியோர்
மதிக்காத
நமக்காக,
நிற்கும் - இக்
சூடாரங்கள் நடுவே,

நிலையாய் - ஓர்
வழி சமைப்பான்
நித மொளிர்
வருஞ் சூர்யன்.

“பொன் வாழ்வு காணப்
புறப்பட்ட நெடும் படையாய்ப்
பூமியிலே அணி நடந்து
படை கொணர்வான்
செஞ்சுர்யன்!

“ - காதலெனும் பெய் பனியால்
கரு நரகின்
நெருப் பணைப்போம்!”

மல்லீகை, நவம்பர் 1976

ஏழாச் சீறப்பும், குறியீருகளும் கொண்டவை
ரவீத் ஹாசைனின் அரசீயற் கவீதைகள், பாலஸ்தீன
இலக்கியத்தை இவ்வகைக் கவீதைகளின் முன்னோடியாக
இவர் கருதப் படுகிறார்.

பாடல்களின் பாடல்

சுலாபா அல் - ஹெகாவீ

பறிபோயிற்று - எந்தன்
காதல்

- ★ பிஸான் இன் இமைகளில்
படிந்தது - அதன்
நிழல்
- ★ ஹெபாவின் - மாதுளம்
கன்னங்களிலே
படர்ந்திட்டன - அதன்
பசிய புல் வெளிகள்
தவழ் கடல்லை - அவர்
தலைமயிர் போல
பரப்பிற்று
- ★ ஆக்ரேயின்
பரிமள சுகந்தம்.
ஜீவ அன்பரின்
உதடுகளில்
- ★ ஜி.பா
பெருக விட்டது
கிண்ணமும்
கீதமும்.
- எங்கள் அரிவாள்
எங்கள் மலர்கள்
எங்கள் தோட்டத்து
ஸெய்த்தூன் கனிகள்

கா

ற

றி

ன்

மெளா

ன

ம்

★ ஹக்கூரா வின்

எலுமிச்சைகள்

எங்கள் பட்சி ஜாலப்

பண்ணிசை.

இவைகள் யாவும்

நினைவில் சுமந்து

இழக்கப்பட்டது - எந்தன்

காதல்

★ ஜெருஸலேம்

★ அக்வார்

★ ரம்லாவின்

பெண்களே,

கா

ற

புனிதமானது - நம்

பிரதிக்ஞை.

றி

அவரை மீண்டும்

அழைத்துக் கொணர்

ன்

மெனா

- வெறித்த பாலையில்

போத்த மரமாய்

ன

உடுக் குலம் நோக்கி

உயர்த்திய ஏணியாய்-

ம்

நேரிழை யீர் - நாம்
 நீட்டுவோம் கரங்கள்.
 அடரிருள் இரவில்
 அவரின் கண்களில்
 தேங்கிய இருளைத்
 துடைத்து நீக்குவோம்.

திரும்பி அவர் வரும்
 திசை வழி தோறும்
 தூவி வைப்போம்
 செயலின் விதைகள்,

நித்தியமான
 அவரின் பாதையில்
 நீராய்ப் பாய்ச்சு வோம்
 துரோகிகள் ரத்தம்!

மின்னும் இரவு
 நட்சத்திரங்களால்
 அவருக்காக
 மனை யொன் றமைப்போம்.

எரி ஜௌவாலைகள்
 உப்பரிகைகளாய்
 எண்ணேய் பீப்பாய்களை
 மோதிச் சாடுவோம்.

கா
 ற
 ற
 க்
 மொளை

நம் சிறைக் கன்னியர்
 நல்லுடல் யாவும்
 நனிது அன்பரின்
 வேலியாய்
 அமையும்.

வர்ஷித்துக் கொட்ட
 அவர் பாதங்களில்
 வாச மலர்களைக்
 குடலையில் நிரப்புவோம்

துய்யதான் - நம்
 ஹிருதயங்களே
 தூவிடச் சேர்க்கும்
 அந்த மலர்கள்.

மல்லீகை ஐநவரி 1977.

கா
ற

ன்

மெளன்

னே

ம்

★ பாலஸ்தீன நகரங்கள்
 சலா..பா அல் ஹெகாவி
 பீரபல பாலஸ்தீனக் கவிஞர். அரபுக் கவீதைகளை
 ஆங்கீலத்தில் மொழி யாக்கஞ் செய்வதீல் வல்லவர்.

ஸெய்த்துான் மரம்

தவ்.:பீக் ஸ்யாத்

என்றும் நான் வேட்டை யாடப் படுவதால்
 என் வீடு சோதனை போடப் படுவதால்
 கம்பளி நானுமே நெய்யா திருப்பதால்
 கடதாசி யென் கையில் இல்லாதிருப்பதால்
 வீட்டு முற்றத்து
 ஸெய்த்துான் மரத்திலே
 தீட்சிச் செதுக்குவேன்
 எந்தன் நினைவுகள்.

கா	பறிக்கப்பட்ட - என்
	தோடம் பழத் தோப்பு
ற	பறிபோன - எந்தன்
	முன்னோர் சமாதிகள்
ந	பற்றிய துயர
	நினைவுகள் யாவும்
ன்	காதல் - ஏக்கக்
	காட்சிகள் யாவும்
மென	செதுக்கிவைப்பேன்
	ஸெய்தான் மரத்திலே!
ன	வெற்றி யென்னும்
	மலை வீழிமங்களில்
ம்	இவைகளை நான்
	முழுகடித் திடும் நாள் வரை -

மனதில் நின்றிடப்
போராட்ட நினைவுகள்
மரத்தில் நன்கு
செதுக்கி வைப்பேன்.

திருடப் பட்ட துண்டுக் காணி
ஒவ்வொன்றின் இலக்கமும்
செதுக்கி வைப்பேன்.

தேசப் படத்தில்
எந்தன் கிராமம்
- மரங்கள், மனைகள்
காட்டு மலர்கள்

வெடிவைத்துப் பெயர்த்த
பிடுங்கப் பட்ட
இவைகள் யாவையும்
செதுக்கி வைப்பேன்.

சித்திர வதைக் கொடும்
வித்தை வல்லார் பெயர்,
அவர் சங்கிலிகளின்
வணிகச் சின்னம்,
ஜெயிலரின் பழஞ்
சுவடிக் கூடங்கள்
சாபங்கள், திட்டுகள்
யாவும் விடாமல்
செதுக்கி வைப் பேன்
ஸெய்த்தூன் மரத்திலே.

கா

ற

ந

மென

ன

ம

அமரத்வம் நோக்கி
 இழையுடிச் செல்லும்
 அரியதான்
 நினைவுகளுக்காய்
 தைர்யாசீனின்
 குபர் காசீமின்
 நினைவுகளுக்காய்
 அஞ்சலிகள் நான்
 அதனில் செதுக்குவேன்.

எல்லா வற்றுக்கும்
 மேலாய் - உச்சியில்
 துண்ப ஏணியில்
 சுமந்திடும் வேதனை
 போராட்டம்
 சோகம் - யாவற்றினதும்
 கொடு முடிகளை - நான்
 குறித்து வைப்பேன்.

கா
 ற
 ற
 ரி
 ன்
 மௌ
 ன
 ம்

கூரியன் காட்டும்
 சைகைக் குறிப்புகள்
 சந்திரிகையின்
 முனு முனுப்புகள்
 காதல் தூர்ந்த
 கிணறு பார்த்து
 வானம் பாடியின்
 சோக மீட்டல்
 யாவும் நினைவில்

நிலைப் பதற்காய்
எல்லோருக்குமாய்
எல்லாவற் றுக்குமாய்

வீட்டு முற்றத்து
ஸெய்த்துங் மரத்திலே
தொடர்ந்து - இவைகளைத்
தீட்டி வைப்பேன்.

1976

கா

ற

ற

ன்

மீளா

னே

ம்

அரபீகளும், யூதர்களும் அங்கத்துவம் வகீக்கும்
ராக்காஹ் கட்சியின் உறுப்பினரான தவ்ஃபீக் ஸ்யாத்
1975ல் 67வீத வாக்குப் பலத்துடன்
நஸரத் மாநகரசபை மேயராகத்
தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

பாலஸ்தீனம்

ஹாசன் மர்வான்

மன்னிய வேதனை குடைந்து வருத்தும்
 உந்தன் ரணப்புண் ஆயினும் நேற்று
 முன்னி யெழுந்தது இங்கொரு சூலோகம்
 மூண்ட நினைவுகள் மண்டை கஞக்குள்
 புரண்டு ருண்டன - நாளைய தினத்தில்
 புதிதாய் மீண்டும் தோன்றிச் சிவந்து
 தோண்டிக் குடையும் எலும்புகள் தோறும்
 தொட்டி யொன்று அவை தமக்காக.

நாளை - - நாளை - - நாளை யென் றிங்கு
 நடந்து முடியு மோர் ஆயிரம் நாட்கள்
 மாலை யாய் மல்கி உகுத்திடும் கண்ணீர்
 மன்றத் துரைகள், கவிதை, இலக்கியம்
 சுகந்த வாசனைத் திரவியங்கலந்து
 பாண்டங்கள் நிரம்பிப் பொங்கித் ததும்பும்
 மிகுந்த பல்லுரை யாடல்க் ளதனால்
 உறுதி யுருகிக் கரைந்திடல் கூடும்.

படுதிரையது உயர்த்தப் பட்டு
 உருக் குராய்ந்து, மதில் சிதை வற்று
 கொடும் அவமானப் பாதணி யுந்தன்
 முகத்தில் மிதித்துத் துவைத்திடும் போது
 குடாவி லிருந்து சமுத்திரம் வரையும்
 கர்ஜைன முழக்கம் கடுரமாய்க் கேட்குது:
 முடியா! கலங்கரை விளக்கத் துச்சியில்
 ஒளியது மாய்ந்திட விடல் முடியாது!

பொங்கு கடல்களுக் கப்பால் இருந்து
 புறப்பட்டிடும் ஒநாய்கள் வெளியே
 எங்கு முன் காலாசி தொடர்ந்தவை வரினும்
 வெறுங் காற் றல்லால் அறுவடை யாக
 வேறு ஒன்றவை பெறல் முடியாது -
 சூர் நகங் களின் மத்தியினில் தான்
 வீறுடன் நல் வெற்றியென் பதுவும்
 பிறவி யெடுக்கும் என்ப தறிகுவை.

உறுத்தும் விழி நீர் ஆவியாய் மாற்றி
 கொடு நகங்களின் கீற்றிகள் தாங்கி
 கறுத்த வுதடு கொண்ட வருடம்
 பூமியின் மையத்தை உலுக்கிச் செல்லுது -
 செறுத்த பகைவர் மேற்கிலிருந்து
 ஜோப் பாவின் வாரு கோல்களும்
 வெறுத்திடு மசுத்தச் சூதாட்டக் கும்பலும்
 அனுப்பி வைக்கட்டும் - ஆயின் என்ன?

இரவல் ஈட்டியில் புகலிடந் தேடும்
 இழிந்த ஓவ்வொரு சிப்பாயின் முடிவும்
 வெருண்ட ஓட்டமும் பின்வாங்கலுமே -
 வரலா றிதனைக் குறித்து வைக்கட்டும்.
 இருண்ட அப் பாதையில் இறங்கிட மாட்டோம்
 கொடுங் காட்டாளர் ஊடுறல் தடுத்து
 வெகுண்டு தாயகம் காத்திட வல்லால்
 நாங்கள் போரில் குதித்திட மாட்டோம்.

புவிதலம் குப்புறக் கவிழ்க்கப் பட்டதால்
 பூகம்பம் பள்ளத்தாக்கின் மலர்களைப்
 பிடுங்கி டட்டும்; பட்சி கானங்கள்
 கத்தி பாய்ந்து கத்தரித் திட்டும் -
 வெடி மருந்து பச்சிளம் பாலரின்
 இமைகளைப் யெரித்துப் பொசுக்கிட்டும் -
 கொடியரின் சிதை வுடல், கபாலங்கள் மீது
 அழிவின் மீது எழட்டும் அனற் பொரி!

அஞ்சேல் ஒவ்வொரு கதவையும் கொடுவாள்
 தட்டு கின்றது - குழறும் போர்க் குணம்
 விஞ்சக் குருதியில் வீறு கொண்டெழு
 பருகுவை கசப்புடன் புதிய பானம்
 நின் முகத்திரை நீக்குவை - அம் முகம்
 இன்றெரியுமோர் அனற் பூ வாகும் -
 நன்கு மூடிய உந்தன் உதடுகள்
 நறிய ரோஜா வெற்றிச் செம்மலர்!

மன்னிய வேதனை குடைந்து வருத்தும்
 உந்தன் ரணப் புண் ஆயின் என்ன
 பின்னி நெய்திடு சாவின் சால்வை;
 குழறும் கோபப் பொங்கெரி மூள
 நாள் நரம்புகள் நஞ்சினால் நிரப்பு -
 பழைய வெறுப்பு கசப் பால் நிரப்பு
 விளையு மாண்புகள் - மாட்சிமை - கீர்த்தி
 வீர பூமியே நினைச் சேர்ட்டும்.

நமது அரபு மக்களை விட்டு
 நிராசை நீங்கிப் பறந்து விட்டது
 நமது பொறுமை யளவு கடந்திட
 நாம் தாளாமல் பொங்கி யெழுந் தோம்
 ஒவ்வொரு கை மனிக் கட்டு மிங்கே
 ஒறுத்திடற்கு ஒரு பழி யுண்டு!
 பகலொளி சூழ இருளைத் திரித்துப்
 பண்ணாள் யாவரும் அளந்து தீர்த்தனர்.

எண்ணற்ற பேசித் தீர்த்து விட்டனர் -
 தீர்மானம் பற்றி நீண்ட காலம்
 எண்ணற்ற பற்களுக் காக வேண்டி
 புதிய நறுஞ் சவை யோடு விருந்தாய்
 வண்ண மனிப்புறாத் துண்டச் சிறுகறி
 பற்றியெல்லாம் கதைபடித் தாச்ச -
 சின்னக் குருவி யென் றழைக்கப் படுவதை
 ராசாளிப் பெரும் பறவை மறுக்குது!

நாணேற்றிய தோர் வில்லில் அம்பு	ந
காத்துக் கிடந்து அலுத்து விட்டது	
ஜெருஸலேத்தின் நெற்றியில் மூட்டிய	ன்
நெருப்பும் நேர் அவ மானமும் இருக்கையில்	
பொறுமையாய் எத்தனை நாள் இருப்பது -	மெள
புனிதக் கூர் நுனிக் கோபுரக் கற்களே	
பொறுமை யற்றுக் குலுங்கிடும் போதில்?	ன
- விமான தளத்தில் காளை முசிடுகையில்?	

இனிதுயர் வேண்டாம் ஒவ்வொரு வீட்டிலும்
 உனக் கெனப் போரிடத் துடிக்கும் ஒரு கை
 நனிதுண்டு - இம் முக முடிக் கமாண்டோ
 நிமிர்த்தினன் நேராய் முது கெலும்பினை -
 விழவு தெலாம் வந்து விடந்திட்டபோதும்
 இன் வதனந்தனில் தாங்கிடு புன்னகை
 இடி மின் னதனால் உன் திருப் பூமி
 ஓளி வெள்ளந்தனில் முழ்கித் திகழுதே!

கா

மல்லைகை - ஏப்ரல் 1986

ற

ற

ன்

மௌ

ன

ம்

போராட்டத்தின் மூலமே பாலஸ்தீனத்தீன் வீதீயைத்
 தீர்மானிக்க முடியுமென்பது ஹாசைன் மாவானீன்
 நம்பிக்கை.

சமாதான நதியும் போர்த்துப்பாக்கிகளும்

அன்றோய்ன் ஜிபாரா

உள்ளங் கைகளில் புறாக்களை யேந்தி

உங்களிடத்து நாம் வந் துளோ மின்று
பள்ளி யெழுச்சி கொள் ளௌகள் பூமி

பாலஸ்தீனமும் உடன் வந்துள்ளது.

இருபது வருடங்கள் காத்துக் கிடந்து

வழங்கப் பெற்றோம் வெற்று வாய் மொழிகள்:
தருகுது வேதனை தாங்கிய புன்கள்
தகர்த் தொழித்தனர் எங்கள் எலும்புகள்.

சிவந்த ரோஜா ஈராக்கி லிருந்து

சீரிய மலர்கள் டமாஸ்கஸிலிருந்து
உவந்த வானம் பாடியின் பாடல்,

கா

சிறிய புட்களின் பிரார்த்தனைகள்
இனிது காதல் மலர்ந்திடும் இரவுகள்
- இவைகள் யாவும் உங்களுக்காக
நனிதெடுத்துக் கொணர்ந்தோ மிங்கு
நல்லியல் வீர மக்கள் நாங்கள்.

ற

நி

ன்

நானும் மிடி சேர் வருடங்கள் பல

நலிந்து சிதைந் தோம் கலைக்கப்பட்டு
பேணும் அன்புக் காதலைப் பெறவே

மெள

பெரிதும் அருகதை யுடையோம் நாங்கள்
கானும் உடன்பா டொன்றினுக் காகக்
கடைசி முயற்சி இதுவே யாகும் -
பூனும் நம்கைச் சமாதானச் சின்னம்
புழுதியில் நமுவிடப் புரிந்தி டாதீர்!

ன

ம்

உலகத்திற்கு நாம் விண்ணப்பங்கு செய் தோம்
 உஸ்ப் பாங்குதனை மாற்றிடு மாறு
 உலகத்திடம் நாம் விந்யமாய்க் கேட் போம்
 புதுப் போக் கொன்றினைக் காட்டிடு மாறு
 மணல் மேடுகளில் மலைக் குன் றுகளில்
 மறந்தீரோ நாம் வாழ்ந்திருந் ததை
 மணல் மே டுகளைச் செடி மரங் களை
 மதித்து நாம் போற்றுதல் அறிகி லீரோ?

தெறித் தொளி வீ சும் வானத் துடுக் களை
 எந்தன் சகோ தரி கழுவு றாள் எனிலென்?
 வெறித்த பார்வையாய் அகலக்கண் திறந்து
 எந்தன் பாட்டி பார்க்கிறாள் எனிலென்?
 உரிந்து போட்ட அம்மணக் கோலமாய்
 எந்தன் தாயின் சடலம் அந்தோ
 விரிந்த வான் கீழ் வீசிக் கிடப்பதைக்
 காணும் கதிக்கு நான் ஆளான தேனோ?

ஞ் அடர் வனங்களில் தீர்க்க தரிசிகள்
 அலைந்து திரிந்ததை நாம் கண்டுள் ஓாம்.
 மெள
ன
ஞ
ம் சுடர் மின் நட்சத் திரங்க ளௌங்கள்
 புனித பூமி யில் தடம் பதித் துள்ளன
 இடர் அநீதிக் குள்ளான மக்கள்
 காதலின் நட்பின் பாடலே யாவர்-
 படர் புவி மக்கள் நாடுகள் நோக்கிப்
 பரிவுடன் அன்புக் கரமவர் நீட்டி னார்.

மன்னிய துயரால் மன முடைந்து
 மன்னுல கத்து நாடுகள் மன்றில்
 முன்னர் நாங்கள் முறையீடு செய் தோம்
 மன சாட்சி யும் மை யசைத்திட வில்லை
 முடா வாசலை விட்டு விரட்டிப்
 பீடையா யெம்மை யொதுக்கித் தள்ளி னீர்
 நாடுகள் மற்று - - - ஒன்றன் பின் னொன் றாய்
 நாடி வரவேற் றிருகை நீட்டினீர்

அகதி வாழ்க்கையின் அவலச் சுமைகளோ
 நசித்து எம்மை நலிந்திடச் செய்தது
 அவதி யுற்ற காளையர், பெண்டிர்
 குழந்தைகள் குரலோ எடுபட வில்லை
 வெடித் தெழுந்தது நம் போ ராட்டம்
 விழுப் புண் தாங்கினர், தியாகிக ளாயினர்
 தூடித் தெழுந்து போரினில் குதித் தனர்
 மடிந்தனர் - மல்கு நீர் தடுத்து நின்றனர்.

தூர்ப்பாக்ய மான நம் வேண்டு தல் க ஞும்
 முறையீடு கு ஞும் மிகச் சில வாயின
 துப்பாக் கிக் குண்டுகள் வெடித்துக் கிளம்பின
 வார்த்தை களை விட வலிமை கண்டன.
 நீதி கேட்டு நம் மக்கள் எழுந் தார்
 நீவி ரதனைத் தடுத் திட லாமோ?
 நீதி மறுத்துக் கொடுவதை யிழைத்து
 வெந்த புண்ணில் வேல் பாய்ச்ச லாமோ?

கா

ற

ன்

மௌ

ன

ம்

பலி கடா வாய்ப் பறவைக் கூட்டமாய்
 ஒநாய் களாய் நாம் ஓவ் வொரு நாளும்
 பலி யாய் வேட்டை யாடப் படுவதை
 வெறுத்து வீறுடன் வெகுண் டெழுந் தோம்.
 வன் செயல்கள் ஒய்ந் திட்ட டும்
 சமாதான் நதி பாய்ந் திட்ட டும்
 புனித மான எமது மண்ணில்
 இதுவே எங்கள் பிரார்த்தனை யாகும்.

நீதி கேட்டு நிற்கி றோம் நாங்கள்
 சமாதான் மொன் றே வேண்டி னோம் நாங்கள்
 தீதி லாதும் சிந்தனை யில் புது
 மாற்றம் காண வே குர லெழுப் பினோம்.
 கா உம் இன அழிப்பு அட்ட காச மும்
 கைகளைத் துண்டிக்கும் கொடு வதை கரும்
 ற் வெம் போர் முரசும், குண்டு முழுக் கழும்
 அன்றி வேற்றும் கண்ட தில் ஸலயே!
 றி
 ன்

மல்லிகை பெப்ரவரி 1977

மீனா

“ஓலிவக் கீலளையையும், வீடுதலைப் போராளியின்
 னுப்பாக்கியையும் ஏந்தீயவனாக இன்று வந்துள்ளேன்
 ஓலிவக்கிளை என் கையிலிருந்து நழுவச் செய்திடாதீா”
 ம் என ஜக்கீய நாடுகள் சபையில் யசீர் அருபாத் செய்த
 வெகு பிரசித்தமான பிரகடனத்தீனால் தூண்டுதல் பெற்ற கவிதை
 அன்றோய்ன் ஜிபாரா வீன் சமாதான நதி களும் போர் துப்பாக்கிகளும்.

மல்லிகை பெப்ரவரி 1977

பகுதி ||

சிற மொழியாக்கங்கள்

கா

ற

ந

ன்

மெனா

ன

ம்

யாசிக்காதே

ஃபைஸ் அஹுமத் ஃபைஸ்

காதலி - மீண்டும்
என்னிடத்து நீ
அந்தக் காதலை
யாசிக்காதே

அந் நாள் வாழ்வை
அரும் பரிசாய் நான்
நினைத்த துண்டு - நீ
வாழ்ந்த தனாடுலை

காலத்தின் வேதனை
வருத்திய தில்லை
காதலி நீ யென்
வேதனை யானாய்
மண்ணின் வசந்த
நாட்கள் மாசறூ
வண்ணம் காத்தது
உன் செளாந் தர்யம்
சுட்டு முந்தன்
சுடர் விழிகள்
மட்டும் தாங்கிய
தென் பிரபஞ்சம்
வென்றுனை நானும்
அடைந்திருப்பின்
விதியென் காலடி
வீழ்ந்திருக்கும்
- இது வன்று உண்மை
இது வெறும் மனோரதம்.

கா
ற
றி
ன்
மொனா

அன்புக் காதலை
விடவும் வேறு
வேதனை யறியும்
எங்கள் உலகம்
இதமாம் தமுவலை
விடவும் வேறு
இனப் மறியும்
எங்கள் உலகம்

எண்ணி லடங்கா
சகாப் தங்க எதன்
இருண்ட சாபம்
இழை யிழை களாயப்
பட்டிழை, பொன்னிழை
யிட்டுப் பின்னிய
காட்டு மிராண்டிக்
குரூ வெறித் தனம்,
இரத்தக் கரை படிந்
திறுகி யுறைந்து
நரவுடல் வீதியில்
சந்தையில் விலைபடல்,

கொ
ந்
ந்
ன்
மொள
ன
ம்

ஒவாப் பிணியெனும்
கிடாரங்களிருந்து
ஊழல் வடியும்
சீழ்ப் புண் மண்டி
வெளிப்பட்டுக் கிளம்பும் சதைப் பிண்டங்கள்
- காட்சிகள் இவை யென்
கண்களில் தங்கின -
காட்சிகள் கண்ணை
விட்டக ஸாதன.

உன் விழிப்பார்வைகள்
 இன்றும் பரவசம்
 ஊட்டுவன் தான்
 ஆயினும் - என்னால்
 இமை முடி விரட்டல்
 இயலா இக் காட்சிகள்

காதலி - மீண்டும்
 என்னிடத்து நீ
 அந்த காதலை
 யாசிக்காதே.

மல்லீகை பெர்ரவரி 1986.

கா

ற

றி

ன்

மெள

னை

ம்

1984ல் மறைந்த பாகீஸ்தானியக் கவீரூர்
 ஃபைஸ் அஹமத் ஃபைஸ், உருது இலக்கியத்தில்
 இக்பாலுக்குப் பீன் தோன்றிய சீரேஷ்ட கவீயாகக்
 கருதப்படுபவர்.

இன்னும் சில நாட்கள்

ஃபெஸ் அஹுமத் ஃபெஸ்

இன்னும் சில நாட்கள் - அன்பே
இன்னும் சில நாட்கள்!

பாட்டன் பூட்டன் பிழைகள்
பட்டுத் தொலைத் திடுவோம் - - -

கா	ஓடுக்கு முறை நிழலில்
ற	ஓடுங்கிக் கிடந்திடுவோம்
றி	படுத்தும் துயர்க் கண்ணீர்ப்
ன்	பாரம் தாங்கிடு வோம் - - -
மௌ	கைகளிலும் விலங்கு,
கால்களிலும் விலங்கு;
சிந்தனை சிறைப்பட்டு
வாய்களிலும் பூட்டு!
ன	பிச்சைக்காரன் அங்கி போல்
ம்	பியந்திடும் கந்தலுடை
முனும் வேதனைத் துண்டுகள்
முட்டிப் புதுக்கிடுவோம்!

துணிச்சல் இருப்பதால் தான்
துடியாய்த் துடித் திடுறோம் -
ஒரு முடிவைக் காண
ஒரு சில நாளிருக்கு!

அடக்கு முறை வீழ
அதிகம் நாட்க ஸில்லை -
வெம்மைப் புழக்கத்திலே
வெந்திடு வோம் அது வரை!

அந்நிய நுகத் தடியின்
அடிமைச் சுமை யழுத்த
நசங்கி யினி கிடக்கும்
நாட்கள் ஒரு சில தான் -

வாலிப் வைக்கறையை
வருத்தும் சிலுவைகளும்
தார்கை யிரவுகளின்
தாபமும் தாங்கிடுவோம்

இன்னும் சில நாட்கள் - அன்பே
இன்னும் சில நாட்கள்!

கா

ற்

றி

ன்

மென

ன

தேசாமானி 7 - 5 - 1977

ம்

சந்திப்பு

.:பைஸ் அஹமத் :பைஸ்

அவ் வேதனையின் விருட்சம்
இவ் விரவு -

எம் மிருவரை விட
அற்புதம் வாய்ந்தது.

தீபமேந்திய
நடசத்திரக் கூட்டங்கள் பல
இதன் கிளைகளில்
சிக்கித் தவித்த மையால்,

நூற்றுக் கணக்கான நிலவுகள்
இதன் நிழலில்
ஒளி வடித்து
அழுது தீர்த்தமையால்
மிகவும்
அலங்காரந்தான் இது.

மெள
ன
அ
ம்

ஆயினும் -

இம் மர முதிர்த்த
மஞ்சள் இலைக்கணங்கள் சில
உன் குழலில் சிக்கி
ரோஜா நிறம் பெற்றுள்ளன.

விருட்சப் பனித் திவலைகளி லிருந்து
சொட்டிய மெளனத் துளிகள் சில
உன் இமைகளில்
வைரங்களாய் இழைந்துள்ளன.

அடரினுள் எனினும்
கண்கானும் இரத்தக் கறை படிந்த
கண்ணீர் ஒடை என் குரல்
இதன் நிழல்களில் மின்னும்
பொன்னலை உன் பார்வை.

உன் கரங் களின்
ரோஜாக் காட்டில்
கனலும் வேதனை.

கா

இவ்விரவின் வேதனைக் கணி
உன் பெருமுச்சால் உட்ண முட்டப்படின்
தீப் பொறியாய் மாறும்.

ற

ற

கணைகளாய்
இதயங்களைத் துணைக்கும்
கருங்கிளைக் கொம்புகளிலிருந்து
அவற்றைக் கொய்துப்
போராயுதம் வடிப்போம்.

ன்

மென

ன

துயரப் பீடைகளின்
மன முடைந் தோரின் விழவு
விண்ணி லில்லை.

ம்

காலையின் தொடு வானம் - நாமிங்கே
காலுான்றிய இடத்தில்.

நம்

வேதனையின் கனற் பொறிகள் பூத்து
வைகறை ரோஜா வனமாய்
மாறியுள்ளது இங்கே தான்

நம்

கா வேதனையின் கொலைக் கட்டாரிகள்
ற அக்கினி ஆரங்களாய்க்
ற கோர்க்கப் பட்டிருப்பது இங்கேதான்
ன
மௌ வேதனையை விட இரக்கங் கொண்ட
ன விசவாசத்தின்,
கங்குலை விட ஒளி படைத்த
மௌ காலைப் பொழுதின்
ன உத்திரவாதம் -
இவ்விரவு தந்த வேதனை.

ம் குஞ்சின் குரல் ஏப்ரல் - ஜூன் 1993

என்னைக் காண வருவோர்

துயர இதயக்
கதவு திறந்தது
அதோ - - - என்னைக்
காண வருவோர்.

:பைஸ் அஹமத் :பைஸ்

இருட் கம்பளம் - என்முன்
விரித்திடும் மாலை -

நிலாவிடம், விண் மீன்
கூட்டத்திடம் - தன்
ஆயாசத்தை அந்தரங்கமாய்ச்
சொல்லி வந்திடும்
இரவுப் பொழுது -

கா

ற

ற

கத்தி மினுக்குடன்
கடிதுறும் காலை -

ன்

சாட்டைகள் ஆங்கியுள்
மறைத்துக் கொண்டு
சடுதியாக
வந்திடும் நன்பகல் -

மெள

ன

ம்

ராப் பகலாய் - நான்
முகங் கொடுத்திட
அதோ - யாவரும்
எனது நண்பர்கள்

பயம் - - - -

ஆதங்கம் - - -

சுமந்திடும் அலைகடல்
பயணித்துக் கொண்டு
வீடு நோக்கிப்
பறந்திடும் நினைவுகள்-

கா

வைரமாய் மனதில்
வகைவகைக்க கேள்விகள்.

ற

1993

றி

ன்

மெளா

ன

ம்

பேசு

ஃபைஸ் அஹமத் ஃபைஸ்

பேசு - - - -

உன்னுதடுகள்
கதந்திரம் வாய்ந்தவை
இன்னும் -
உன் நா
உனக்கே சொந்தம்

இந்நேருடல்
இன்னும் -
உந்தனுடையதே.

உன் னுயிர்
இன்னும்
உனதே - ஆகையால்

பேசு - - - -

கொல்லன் உலையில்
எழுந் தீக்
கொழுந்துகள்
கன்று சிவந்துக்

கா
ற
ற
ன்

மெள

ன
ம்

கனிந்திடும் உருக்கு -

கா	பிளந்து வாய்கள்
திறந்திடும் பூட்டுகள்,
தளர்ந்து விடுபடும்
தளையின் அணைப்புகள்
ற	சடலமும் - நாவும்
ன்	சாவில் அடங்கு முன்
சாற்றிடப் போது மிச்
சொற்ப நேரம் -
மென	சொல்லியாக வேண்டிய தெல்லாம்
சொல்லிடு
சத்தியம் - இன்னும்
வாழ்வதால்.

அ.வெஷ்ணா, 1985

இனி

..பைஸ் அஹமத் ..பைஸ்

திவ்விய ரோஜாப்
 பள்ளத் தாக்கில்
 இனி நாம் திரிந்திட மாட்டோம்
 தூக்கு மேடையின்
 நீழலில் ஒன்றாய்
 இனி நாம் அமர்ந்திட மாட்டோம்.

அடங்கா வெறியினில்
 பாலையின் வெளியில்
 அலையவே நாமினும் - தேடி
 அன்று போல் நுடங்கும்
 மாலை யொளியது
 அடுத் தெமைப் பிடித்தலும் ஏது?

சுந்தரப் பெண்கள்
 பயில் நடைப் பாதையில்
 சூரிய கிரணங்கள் பொழிய
 வந்துறும் வசிய
 மோஹன மயக்கில்
 மகிழ்ந்தினி நடந்திட மாட்டோம்.

நேசித் தவர்களின்
 நெஞ்சினை வாட்டிப்
 பிசைந்திட்டவர்களின் கதைகள்
 பேசிக்களித்திட -
 வேதனை, குருதியில்
 இனி நாம் வடித்திட மாட்டோம்.

கா

ற

ன்

மௌ

ன

ம்

கவிதை இன்னிசை
யெனும் - ஸல்லாவின்
காதல் எமக்கினி யில்லை.
கவிந்த துயரினில்
ஆழந்த நம் நாட்டின்
கவலை யெமக் கினி யில்லை.

வாட்டும் கொடுஞ்சிறை
மாட்டியே வைத்து
வதையாய் வதைத்திடு மந்த
சங்கிலிச் சிலிர்ப்பின்
சத்தமு மெங்கள்
செவியினி வீழ்வது மில்லை.

கா

ற

ற

ன்

மென

மான்விழி நேசம்
மனங் கொள் சிநேகம்
சிந்தனை யிர வெலாம் நீட
பளிங்குக் கோப்பை
பனிமது நிரப்பிப்
பாடிக்களித்தலு மில்லை.

மது சாலையின்
மாமதி கொண்ட
மனிதன் சென்று விட்டான்
அது வெறிச் சோட
அவ்விடம் பிரபை
வட்டம் இருப்பது பாராய்.

புலருமிப் புலரிப்
 பொழுதவனுக்காய்ப்
 புரிவோம் பிரதிக்கைஞ் ஸகியே!
 பாங்கரேவாரும்
 முடிவாய் நாங்கள்
 பருகித் தீர்ப்போம் மதுவை
 - ஊதியணைப் போம் மெழுகுவர்த்தி
 உறிஞ்சி யுடைப்போம் கிண்ணம்.

1977 - மல்லிகை.

கா

ற

ந

ன்

மென

ன

ம்

இக்கவிதை மற்றொரு உருதுக் கவிஞரான
 ஸஜ்ஜாத் ஸஹீன் மறைவீன் போது பாடப்பட்ட
 இரங்கற் பாவாகும்.
 ஃபைல், ஸஜ்ஜாத் இருவரும் நண்பர்கள்.
 அரசீயல், இலக்கிய விவகாரங்களில் சூட்டாக
 இயங்கியவர்கள்.
 ராவல்பின்டி சதீவழக்கில் மாட்டப் பட்டு
 தூக்கு மேடையின் நிழலில்
 சீறைவாசம் அனுபவீத்தவர்கள்.

மரணம்

ஃபைஸ் அஹுமத் ஃபைஸ்

வரும் போது
எவ்வாறு வருமோ
மரணம்?

முன்னிரவு வேளையில்
சூழ வுள்ள கதவுகளைத்
திறக்கச் செய்யும்
தன்னிச் சையான
முத்தம் போல்
தானாக - - -
அழைப்பின்றி - - -

கா அல்லது -

தொலைவில்
தெரிய வராத
வசந்த ரோஜாக்களின்
மலர்ச்சியாய்
நிலாவின் இதயத்தை
நெருடிக் கொண்டு - - -

மீனா அல்லது -

பின்னிரவில்
பாதி அவிழ்ந்த
மொக்கு களாய் - - -

காதலியின் இல்லத்தில்
அசைந்தாடி

மின்னும் நட்சத்திரங்களின்
ஒலியை எதிரொலித்துக் கொண்டு
எவ்வாறு வருமோ
மரணம்?

பயப் பிராந்தியால்
ரத்த நாளம் வீறிட,
கொலை வாளேந்திய
கொள்ளைக் காரனின்
இனம் காணா நிழலாய்,

ழுமியின்
ஒரு கோடியிலிருந்து
மறு கோடி வரை
ஆடிக் திரியும்
மரணம்
எவ்விதம்
எந் நாள் வரினும்,

கா

கொலை காரனாகவோ
காதலியாகவோ வரினும்
பிரிவின்
வார்த்தைகளை மட்டும்
உதிர்க்கும்
என் இதயம்.

ற

ற

ன்

மெலா

காதலனது இதயத்தின்
கதிக்காக
இறைவனுக்குத் துதி!

ன

நன்றி -
காதலியின்
இனிய உதடுகளுக்காக.

ம்

அன்னைக்கு ஆறுதல் மொழி

ஷவர்தூல்லாஷ் கைளர்

இன்னிசையில் வசியமுற்றான் - உன்
இன்னரும் மைந்தன்;
அவனை நீ தடுப்பதுவும்
ஆகுமோ சொல், அன்னாய்!

தாவும் இசைப் பாதையில்
தடை முடைகள் கிடையாது
என்பதனை என்னருமைத்
தாயே அறிகிலையோ?

பாடும் இசை நதியில்
பொன் மாலைப் பொழுதொன்றில்
முண்டது புயல் - பார்
முண்ட அப்புயல் கண்டு
உன் புதல்வர், புதல்வியர்கள்
ஒன்றானார் பாடுதற்கு!

கா
ற
ந

ன்
மௌ
ன

பலவாகும் நம் குரல்கள்
பாடலோ ஒரே பாடல் -
வெவ்வேறு ராகங்கள்
ஆயினும் - ஒரே இசை தான்
ஆம், பாடல் ஒரே பாடல்!

ம்
உம்பர் உலகெல்லாம்
உன் புதல்வர் இசைகேட்டு
உவகைப் பெருக்கால்
உகுத்தன புன் னகை மலர்கள்
புத்தொளியின் புதல்வர்கள்
புழுதியிலே இறங்கிவந்தார்.

பொன் மாலைப் பொழு தொன்றில்
புயலொன்று முண்டதுவும்
இசை நதியில் பொங்கியதோ
இரத்தப் பெரு வெள்ளம்!

பாடல்கள் யாவு மிப்போ
படரிறக்கை தாம் பூண்டு
பாடவரும் பட்சிகளாய்
பறந்திட்டன வானில்!
தாயே நின் சேய்கள் - பார்
தாவின் வான் பட்சிகளாய்!

இசை நதி மீதினிலே
இப் பாடல் பட்சிகளே
மீண்டும் - ஒரு புயலை
மூட்டிவிடும், காத்திருப்பாய்!

மாதாவுன் அரவணைப்பில்
மக்களெல்லாம் வந்துறவே
காண்பாய் தாயே நீயும்
கடும் புயலை - காத்திருப்பாய்!

கா

ற

ற

ன்

யாழ் பிறை 1974.
மென

ன

ம்

பங்களாதேஷ் பத்தீரிகையாளரும்
கவீஞருமான ஷஹீதுல்லாஹ் கைஸர்
பங்களா தேஷ் வீருத்தலையடையுமுன்
கொலை செய்யப் பட்டார்.

அவர் கீறும் கோட்டை யழித்திட - - -

பாப்ளோ நெருடா

பூமி, நெருப்பு, ரோட்டி, மா, சீனி
 புத்தகம், கடல், காணி நிலம் - இவை
 - யாவருக்கும் பொது
 - யாவர்க்கும் சொந்தம் -
 ஆகணும் - என நான்
 அவாவுற்றேன் - ஆகையால்
 வீதியில் நிற்கிறேன்
 வீற் றலைகிறேன்.

கா	துரோகியின் கொடிய விஷம தீர்ப்பாளர் தேடுறார் என்னை தெருத் தெரு வாக.
ற	சீந்தி என் நாமத்தைச் சிதைத்துச் சீய்த்திட
ன்	அட்ட ஹா ஸமாய் - அவன் கையாட்கள் -
மென	சேட்டைக் குரங்கெனக் கூட்ட மாய் அலைகிறார்!
னை	உதயப் பருதி
ம்	மறந்து தான் விட்ட உதயப் பொழுதின் வனாந்தரப் பாலையில்.

தலைவாயிற் சுரங்கத்தில்
தலைவனோ டாங்கு,

அல்லற் படும் - என்
அன்புச் சகோதரர்
முன்னிலை நின்று - நான்
முழுக்கினேன் குரல்:

“அழுக்குக் கந்தை
ஆடைகள் இனியும்
அணிய மாட்டார் -
இனி யொரு பொழுதும்
வயிற்றுக் குணவு
வழங்கா தும்மை
வந்தெதிர் கொள்ள
வரா தினி யொரு நாள்.

கா
ற
ந்

“வனாந்திரத்தின்
வசிய அற்புதங்கள்
வனப்புகள் - பகிர்ந்தினி
விருந்தென மாந்து வோம்.

மென

பாலகர்க்காய் - இனிப்
பதைத்திடார் அன்னையர் -
துளி கண்ணீர் சிந்தி
அழாதினி தாய்க் குலம்.”

ன
ம்

எனினும் - அவர்கள்

-வியனன்புக் காதலை
 விரும்பிப் பகிரந்திட
 விருப்பம் சிறிதிலார்
 வழங்க வூற்ற பொய்
 வாக்குறு திகள் தனை
 நம்பலுற்றவனும்
 நலிந்திமோறு-

பட்டினி வாதையில்
 படுதுயர், தியாகத்தில்
 வீழ்த்தினர் - இருளில்
 வீழ்த்தினர் மனிதனை.

கா	திரண் போங்கி நிற்கும் தேக்கு மரமென வலிமையும் உறுதியும்
ற்	இளகிடு மன்பும் பெறுவான் - மீண்டும் உயர்வான் மனிதன்
ங்	அற்பரைச் சார்ந்தினி அவருடன் நில்லேன்
மெள	நாமமற்ற மனிதர்களோடு -மக்களோடு -
ன	மதர்ந்து நிற்பேன் நான்.
ம்	உரிய என் மக்கட்கு உரிய தாகட்டும் -உரிய தாகட்டும் - என்னரும் நாடு!

வீசும் கதிர்ச் சூட ரலைகள் தவழ்ந்து
விளை யாட்டு மென் அன்னை மண் மீது!

கலியழித் தின்பம்
கலப்பை நல்கு மால் -
ஒளியின் மேல் காதல்
மேவிட ஒப்பினேன்.

மாந்தர்க் குணவு தான்
மறுத்து - வெறுப்புடன்
அவர் கீறும் கோட்டை
அழித்துத் துடைத்திடத்

துணிந்தேன் மனங் கொண் டெழுந்தேன் தோழனே! கா

மலர் - ஜூலை 1970.

ற

றி

ன்

மௌன

ன

ம்

சிலவற்றுக்குச் சில விளக்கங்கள்

பாப் ஜோ நெருடா

நீர் கேட்பீர்: எங்கே
நிலம் பூத்த லைலக் மலர்கள்?
பொப் பிப் பூ போர்த்த
பிரகிருதி ரகசியங்கள்,
பொந்துகள் பறவைகளாய்ப்
பொங்கிப் பிரவகிக்கச்
சொற்கள் முரசறைந்துச்
சொவென்று பெய்யு மழை -
எல்லாம் எங்கென்று
என்னிடத்து நீர் கேட்பீர்.

ந
நானு மக்குச் சொல்லுகிறேன்:
மாட்ரிட் நகரத்துச்
சுற்றுப் புறப் பேட்டை
மணிகள், கடிகாரம்
மரங்களுடன் நான் வாழ்ந்தேன்.
மௌ

ந
கண்ணட்டும் தூரத்தே
கஸ்டிலின் வரண்ட முகம்
தோற் சமுத்திரம் என்னத்
தோன்றும் நெற நெறத்து.

எழில் மலரின் இல்ல மென
என் வீட்டை அழைப்பார்கள்:

-எங்கும் ஜெரானீயம்
பூத்துப் பொலிந்திருக்கும்;
குழந்தைகள், நாய்கள்
குதித்தாடும் நல் இல்லம்.

மாடத் தென் மலர்களினை
ஜூன் மாதச் சுட்ரோளிதான்
தரை மீது, உன் வாயில்
கொட்டியது ஞாபகமோ?
சகோதர, சகோதர - சொல்
சற்றேனும் நினைவுண்டா?

வாய்க் கிழியு மோசைகள்
வர்த்தகப் பேரிரைச்சல்,
சிலை நிற்கும் என் பேட்டை
சந்தை சனக் கூச்சல்,
பனிக்கதிரோன் கூரிட்டிப்
பாய்ச்சுகின்ற கூரைகள்,
கை வீசிக் கால்வீசம்
கடை வீதி நெரிசல்கள்,
இருதயத் தூடிப் பெறியும்
இணக்கமுள்ள ரொட்டி வகை,
குன்ற மாய் எழுந்துக்
குவிந்திருக்கும் மீன் கும்பல்,

கா
ந
ந
ன்
மெளা

கடல் போலக் காணும்
தக்காளிப் பழக் குவியல்,
தந்தக் கடைசலென
தகுந்த வுருளைக் கிழங்கு -
மீட்டரென, ஸீட்ட ரென
மீட்டும் ஒலிக் கூச்சல்
சாரமுள்ள வாழ்வின்
சப்த ஒலிக் கலவை!

ன
ம்

எல்லாம் ஒரு நாள்
எரிந்த தடா தீ பற்றி
அகோர உயிர்ப் பசியால்
அனன் றெமுந்த பொல்லாத் தீ
பூமியிலிருந்து
புறப்பட்ட தக்காலை.

- அன்றிருந்து எரிபிழும்பு
- அன்றிருந்து வெடி மருந்து
- அன்றிருந்து குருதி வெள்ளம்
- அறியாயோ சோதர, நீ ?

- வந்தார் கொள்ளையர்கள்
விமானங்கள், கப்பல்களில்

- வந்தார் கொள்ளையர்கள்
சீமாட்டி மார்க்னுடன்

கா
ற
ந
ன
மெள[ா]
ன

- வந்தார் கொள்ளையர்கள்
வண்கயவர் புடை சூழ

- குழந்தை களைக் கொல்வதற்காய்க்
குதித்தார்கள் வானிருந்து

விளை யாட்டுப் பிள்ளைகளின்
வெங்கு ருதி வீதியெல்லாம்
மலிவாகப் பாய்ந்தோடி
மண்ணேங்கும் பரவியது.

ம் ஒ நாய் வெறுத் தொதுக்கும்
ஒ நாய்கள் கூட்ட மது
விரியன் வெறுத் தொதுக்கும்
விஷப் பாம்புக் கூட்டமது.

பெருமிதப் பேரலை யொன்றால்
ஏந்திய கட்டாரிகளால் -
அரக்க ருமை இரத்தத்தில்
அமுக்கிச் சாக டிப்பதற்கு
உம் முன்னால் உறக் கண்டேன்
ஸ்பெயினின் குருதி வெள்ளாம்!

தளபதிகாள்,
துரோகிகளே,
பாரும் என் சா வீட்டை
பாரும் ஸ்பெயின் சிதறியதை.

சாவு கண்ட வீ டெல்லாம்
சரமலர்கள் பூக்காமல்
உலோகம் நெருப் புலையில்
உருப் பெறுதல் அறிவீரோ?

கா

- ஸ்பெயினின் சந்து பொந்தில்
ஸ்பெயின் மீண்டும் உயிர்க்கிறது.

ந்

சிசு ஹத்தி யான் - எம்
சிக்ககள் ஓவ் வொன்றிடத்தும்
கண்களுடன் துப்பாக்கி
காட்டுது தலை நீட்டி.

நி

மெளা

துணிந்த வும் கொலைகளுக்காய்
தோட்டாக்கள் பிறந்திடுது -
ஓவ்வொன்றும் ஒரு நாள் - ஓர்
இருதயத்தை ருசிபார்க்கும்.

ன

ம்

நீர் கேட்பீர்: எங்கே
நிலம் பூத்த வைலக் மலர்கள்?

என்னருமைப் பொன்னாட்டின்
எரிமலைகள் பற்றி யெல்லாம்
எடுத்து சொலும் என் கவிகள்
எங்கென்று நீர் கேட்பீர்!

பாரும் - வந்தே
பாரும்

- வீதி தியலாம் வெங் குருதி
- வீதி யெலாம் வெங் குருதி.

மல்லிகை ஆண்டு மலர் 1976.

இலங்கையுட்படப் பலநாடுகளில் ராஜதந்தீர்யாகப் பணிபுரந்த சீலி நாட்டவரான பாப்ளோ நெருடோ ஸ்பானிப் மொழியின் மிகப் பெரும் கவிஞர். 1971ம் ஆண்டு இலக்கியத்துக்கான நோபல் பரைசைப் பெற்றவர். தான் “வார்கணாளர் களின் வைர், நீர்க்கதியான மக்களின் காவலரன்” எனப் பிரகடனஞ்சு செய்தவர்.
 1975ல் சீலிபீல் அலெண்டோயின் ஆட்சீகவீழுக்கப்பட்டபோது, நோய்வாய்ப்பட்ட நலையில் சந்தீயாகோவில் சாந்தா மரியா மருத்துவ மனனயில் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்த நெருடாவை, பினோவேட்டின் ராணுவஜூன்டா, மக்களிடமிருந்து தனிமைப் படித்தீயது.
 நெருடாவீன் உயர் பிரந்த சீல மனீத்தீயாலங்களில் அவரது இல்லம் நீர்த்தாளியாக்கப்பட்டது. நெருடாவீன் உடல் அடக்கங்கள் செய்யப்பட்டு சீல மனீத்தீயாலங்களில், சந்தீயாகோவில், ஸன் போர்ஜா பிரதேசத்தில் இராணுவ ஜூன்டாவினால்தீக்கிரயாக்கப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான நூல்களில், நெருடாவீன் நூல்களும் அடங்கும்.
 “பூரியின் மீது புகல்டம்” (Residence on Earth) என்ற அவரது கவிதைத் தொகுதியில் இடம் பெற்ற “சீலவற்றுக்குச் சீல வீளக்கங்கள்” (Explaining a few things) என்ற கவிதை ஸ்பெயின் சீவீல் யுத்தத்தைப் பின்னணியாகக் கொண்டது.

கா
ற
ந
ன
மௌ
ன
மு

காற்றின் மௌனம்

திங்டதீகார் ஆரிஸ்

குறை சொலும் புறாக்களின்
கூடுகள் சிதைக்கப்பட்டன - எனினும்
மௌனித்தது காற்று

சிறகிழந்த, வீடற்ற
பறவை களுக்காய்ப்
புலம்பியது வான் வெளி - எனினும்
மௌனித்தது காற்று.

செம்மலரான இம் மண்மேல்
வல்லரக்கர் கூட்டம் - அதன்
மரணப் பதாகை யை விரித்தது - எனினும்
மௌனித்தது காற்று

வெளிச்சத்துக்காய்
ஏங்கின விழிகள்;
விமோசனத்துக்காய்க்
காத்துக் கிடந்தது இதயம்:
பிரார்த்தனையில்
உயர்ந்தன கரங்கள்

-யாவுமே
பயனற்றுப் போயின.

ஓடுக்கு முறை நரகின்
பருவத்தோடு
இந்நிலங்கள் மீது
விழிந்தது சாபம் -

அதனோடு ஒலித்தது
இப்பிரகடனம்:

இந் நிறத்தை
இப் பறப்பை
இவ் வொலியை
இச் சுகந்தத்தை

நீவிர் குற்றங் காணும் வரை
நிச்சயம்
இந்நிலங்கள் மீது
விடிந்து கொண்டே யிருக்கும்
சாபம்.

ஒசம்பா் 1995

கா

ற

ந

ன்

மெள

இப்பதீகார் ஆரிப்பு உருது இலக்கீயத்தை
பைஸ் அலுமத் பைஸீக்குப் பீன் முக்கீய கவனிப்பு பெறும்
பாகிஸ்தானிய இளங் கவிஞர்.

சமகாலக் கரீசனைக்களையும், மனீத இனத்தீன்
முஷவற்றை இடர்ப்பாடுகளையும், துயரங்களையும் சீத்தூப்பதற்கு
நபீகள் (ஸல்) அவர்களின் பேரரும், அவி (றவி)யின் புத்தீருமான
இமாம் ஹாசைன் குருத் செந்திய தீயாக பீடமான கர்பலாவை
ஒரு மரபுக் குறியீடாகத் தம் கவீதைகளில் பயன் படுத்தும்
நவீன கவிஞர்.

தோற்றப்பாடு

இ.:தீகார் ஆர்.:ப்

யூ. பிரட்டஸ் நதிக்
கரையி லாகட்டும்
வேறெந்த நதிக்
கரையி லாகட்டும்

- எல்லா ராணுவங்களும் ஒன்றுதான்;
- எல்லா ஆயுதங்களும் ஒன்றுதான்.

குதிரைகளின் குளம்புகளால்
சிதறுண்ட ஓளி
நதிக்கரை யிலிருந்து பரவிற்று
தியாக பீடம் வரை.

அச்ச முற்ற ஓளி
அகப்பட்டுக் கொண்டது
ளியுண்ட கூடாரங்களுக்குள்

கா
ற

- எப்போதும்
- இப்படித்தான்.

ன்

அதன் பின்னர் -
ஒவ்வொரு முறையும்
அர்சோச்சும்
பூரண அமைதி.

மெள
ன

வீர முரசங்களின்
வெங் கொடுமையையும்
பயங்கரத்தையும்
விழுங்கித் தீர்க்கும்
- பூரண அமைதி

ம்

தரப்பாடுகளின் பகட்டு

- வீறாப்பு

மெளனம் கொண்டது

எதிர்ப்பின்

இசை லயம்

- ஒருவகை
கண்டனமாக.

புதிதாக ஒன்று மில்லை - அதே
பழைய கதை தான்

கா முன்பு போலவே உள்ளது
மனிதனின் நிலைப்பாடு

ந் யூ.பிரட்டிஸ்
நதிக்கரையி ஸாகட்டும்
வேறெந்த
நதிக்கரையி ஸாகட்டும்

மெலா - எல்லா ராணுவங்களும் ஒன்றுதான்;
நெ - எல்லா ஆயுதங்களும் ஒன்றுதான்.

ஷசம்பார் 1995

நான் தவறிமைத்து விட்டேன்

இஃதீகார் ஆரி::ப்

அம்பர் விளை நிலத்தில்
குரோத்ததை விதைத் தோர்கள்
அழிவது நிச்சயமாம்
- அடியேன் படித்ததுண்டு

வீசும் காற்றுக் கேற்ப
விசுவாசம் தளம்பு வோர்
ஓழிக்கப் படுவராம்
- கேள்விப் பட்டதுண்டு.

ஊ
உண்மை நடப்புகளோ
மிக வித்தியாசமாய் - - -

நு
சூரியனின் சிரம்
மாலையின் ஈடியில் செருகப்பட்டு - - -

ன்
நியமிக்கப் பட்ட
ஒளிப்பதாகையின் காவலர்
இருளிடம் ஒப்படைக்கப் பட்டு - - -

மௌ

இப்போது -

நேசர்களற்று
சிநேக மிழந்துச் சிதறிய
சக மனிதர்கள்
என்னிடம் கேட்கின்றனர்:

எம் ஆன்மாக்களை
ஏற்கும் தளம்
எது வோ?

இறை சித்த மெனும்
வெரிச் சோடிய
சுடாரங்களும்
விதிக்கப்பட்ட - நம்
முடிவின்
அங்கீரிப்புமே
பதில் சொல்ல முடியும் - - - -

எனினும் -

சேய்களின் சிரச்சேதம்
காண - இன்னும்
அவா கொண்ட
அன்னையரைக் காண்ப தெங்கே?

ஒசெம்பா' 1995

கா
ற
ந
ன
மெள
ன
ம

பிரதிக்ஞை

இ.:தீகார் ஆரி.:ப்

கோழை நான்

- எனினு மென்ன

கொண்ட நம்பிக்கை கட்காய்

பூண்ட பிரதிக்ஞைக் காய்

உயிரீந்த புதல்வர்களைக்

கண்டவர் - என்

முதாதைகள்

என்-

மக்களின் கூடாரங்கள்

தீயிட்டுக் கொளுத்தப் படும்

ளாதழல் மீது

அவர்களை ஆடச் சொல்லி

ஏவுவர் பார்வையாளர்

கா

- என்பதனை

- அறிந்திருந்தேன்.

ந்

தாரை வார்க்கப் படும்

எண்ணற்ற உயிர்கள்,

தியாகச் செயல்கள்

நி

ன்

யாவுமே - திண்ணமாய்

புறக்கணிப்புக் குள்ளாகும்

- என்பதனைத்

தெரிந்திருந் தேன்.

மெள

னை

ம்

ஆகையால் -

ஒளிந்துப் பதுங்கி
ஒதுக்கத்தில்
அலட்சியத்தில்
புகலிடந் தேடினேன்.

அுனால் - இப்போது
அத்தியாகிகள் ரத்தம்
அறைக்கவல் விடுக் கையில்
நானும் -
என் மக்களின்
தன் மான உணர்வுக்குத்
தலைசாய்த்து
நிற்கின்றேன்.

கோழை நான்
- எனினு மென்ன?

கொண்ட நம்பிக்கை கட்காய்
பூண்ட பிரதிக்ஞாக்காய்த்
தம்முயிரைத் தாரை வார்த்த
தனயர்களைச் சேர்ந்தவன் நான்.

டிசெம்பர் 1995

மெள

ன

ம்

கேள்வி

இ..தீகார் ஆர்.ப்

மனித இனத்தின்
மகத்துவத்துக்காக,
கண்ணியத்துக்காக
வேண்டி,

நித்திய ஒளி வேண்டி,

நிஜத்தை - தாம்
கண்டவாயே
எடுத்துக் கூறினர்
எம் முன்னோர்.

கொடுங் கோன்மைக் கெதிராய்க்
கொதித் தெழுந்தோ ரணவருக்கும்
வழிகாட்டியாய்
மாறிற்று - இவ்
விரத்தம்.

சமர்களத்தில்
சிலுவைகளில்
சிறைக் கூடங்களில்
பெருக் கெடுத்த
குருதி
அறிவித்தது
அவர்களின்
இருப்பை.

மனித மானத்தின்
அத்தாட்சி யாய்,

நித்திய ஒளியின்
குறியீடாய்

கா

ற

ற

ன்

மௌலா

ன

ம்

ஆயிற்று - அக்
குருதி.

ஆனால்,

தேவை யெனும் பெருந் தெருவில்
வெறுங்கால் மனிதனாய்
இதோ நான் -

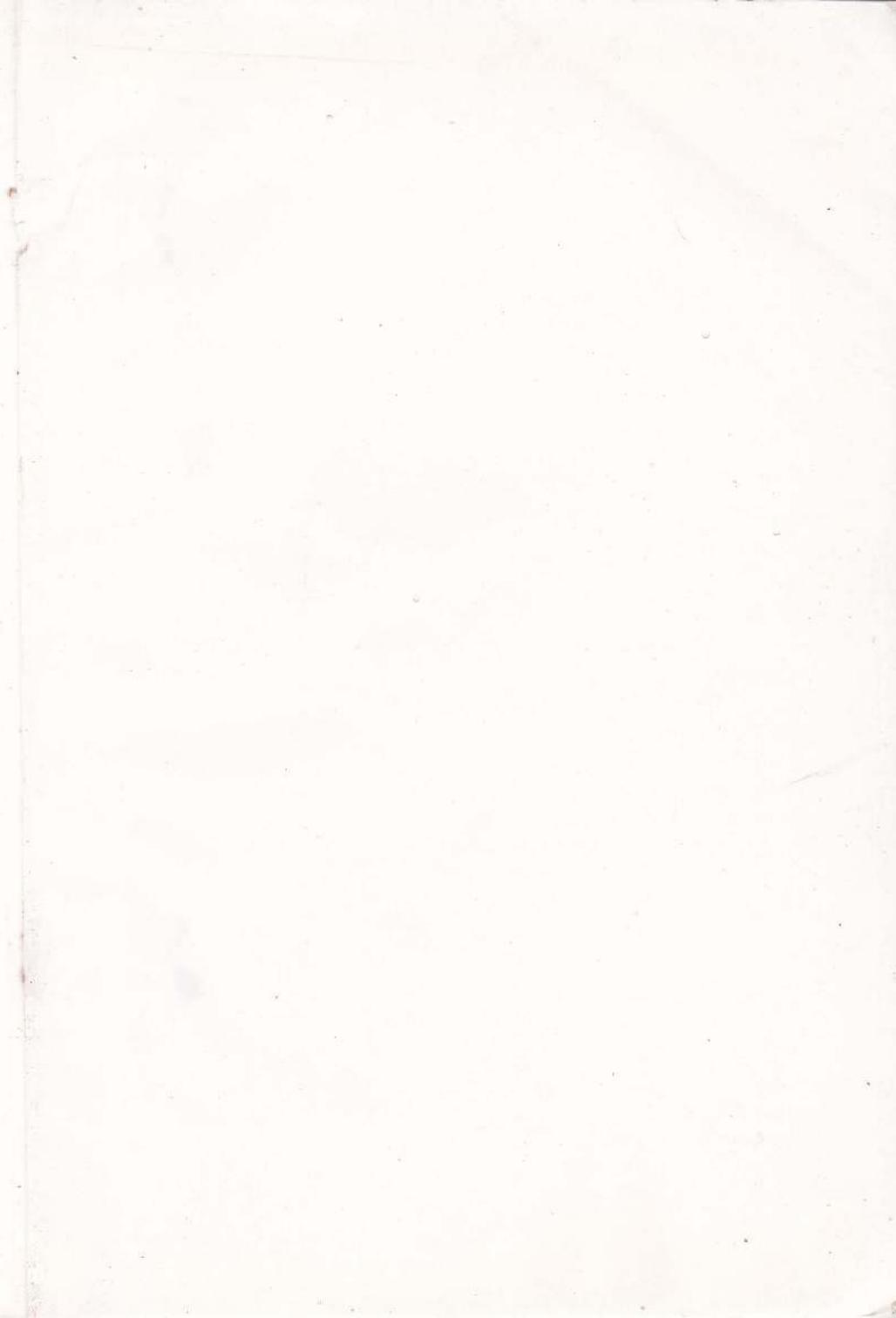
விலங்கிடப் பட்டு,

அற்ப வசதிகளுக்காய்
சௌகரியங் களுக்காய்ச்
சமரசஞ் செய்து கொண்டு - - -

கா யாவையும்
கண்ணுற்ற வண்ணம்
கடுஞ் சிந்தனை வயப்பட்டு - - -

ற என் நாளங்களில்
ஒடுவது - இம்
முன்னோரின் இரத்தமெனில்
அது -
மெள குழறி ஒலமிடாமல்
இருப்ப தேன்?

ஷசம்பர் 1995

பண்ணாமல் என்ற மாத்தனை மன் பெற்ற பண்ணாமத்துக்கவிராயர் அங்கத்துக்கவிதைகள் மூலம் அறுபதுகளில் இலக்கீயப் பிரவேசங்கு செய்து இன்றும் எழுதீக் கொண்டிருப்பவர்.

சொந்தப் பெயர் ஸும்யத் முஹமத் :பாருக். கல்வி கற்றது மாத்தனை ஸாலூர்ராவீல்

ஸாலூர்ரா உட்பட அரசினர் பாடசாலைகள் சீலவற்றில் பணிபுரிந்து விட்டு ஒய்வு பெற்றுள்ள ஓர் பயிற்றப்பட்ட ஆங்கல ஆசிரியரான இவரது ஆக்கங்கள் அடுக்கமாகத் தாரகத், தேசாபிமானி, மல்விகை, இன்ஸான், செய்தி, அஷ்வரா முதலியவற்றிலும், மலர், பாவை, அக்னி, அலை, தீசை, தீஞ்கரன், வீரகேசர் இன்னுஞ்சீல பத்தீரகை, சஞ்சீகைக்களிலும் வெளியாகியுள்ளன.

மறைந்த எழுத்தாளர் ஏ.ஏ.லத்தீ:புடன் இன்ஸான் பத்தீரகையில் ஈராண்றுகள் பணியாற்றியுள்ளார்.

இவரது சுப்ரிதலான பங்களிப்பு மொழிபெயர்ப்புத் துறையில் எனவாம்.

இக்பால், நஸ்ருல் இல்லாம், :பைஸ் அஹமத் :பைஸ் போன்ற சௌரேஷ்ட கவிஞர்களின் படைப்புகள் சீலவற்றைத் தரமான மொழி பெயர்ப்புகளாய்த் தமிழுக்கு வழங்கியுள்ளார்.

அக்னீயில் வெளிவந்த “தாஜ்மஹால்” கவிதை(5-11-1975)

அலையில் வெளியான “மெயில் பல் தம்பதி சீறுகதை(மார்க்கி 1985)

முதலியன இவரது படைப்பாற்றலுக்கும்

நுண்ணிப் பார்வைக்கும் எடுத்துக்காட்டுகள்.

பதுக்கவிதைச் சந்தக்காரரான இவரது

கவிதைகள் உணர்ச்சியாழ்வும்

உள்ளடக்கவீறும் கொண்டவை.

மலரன்பன்

